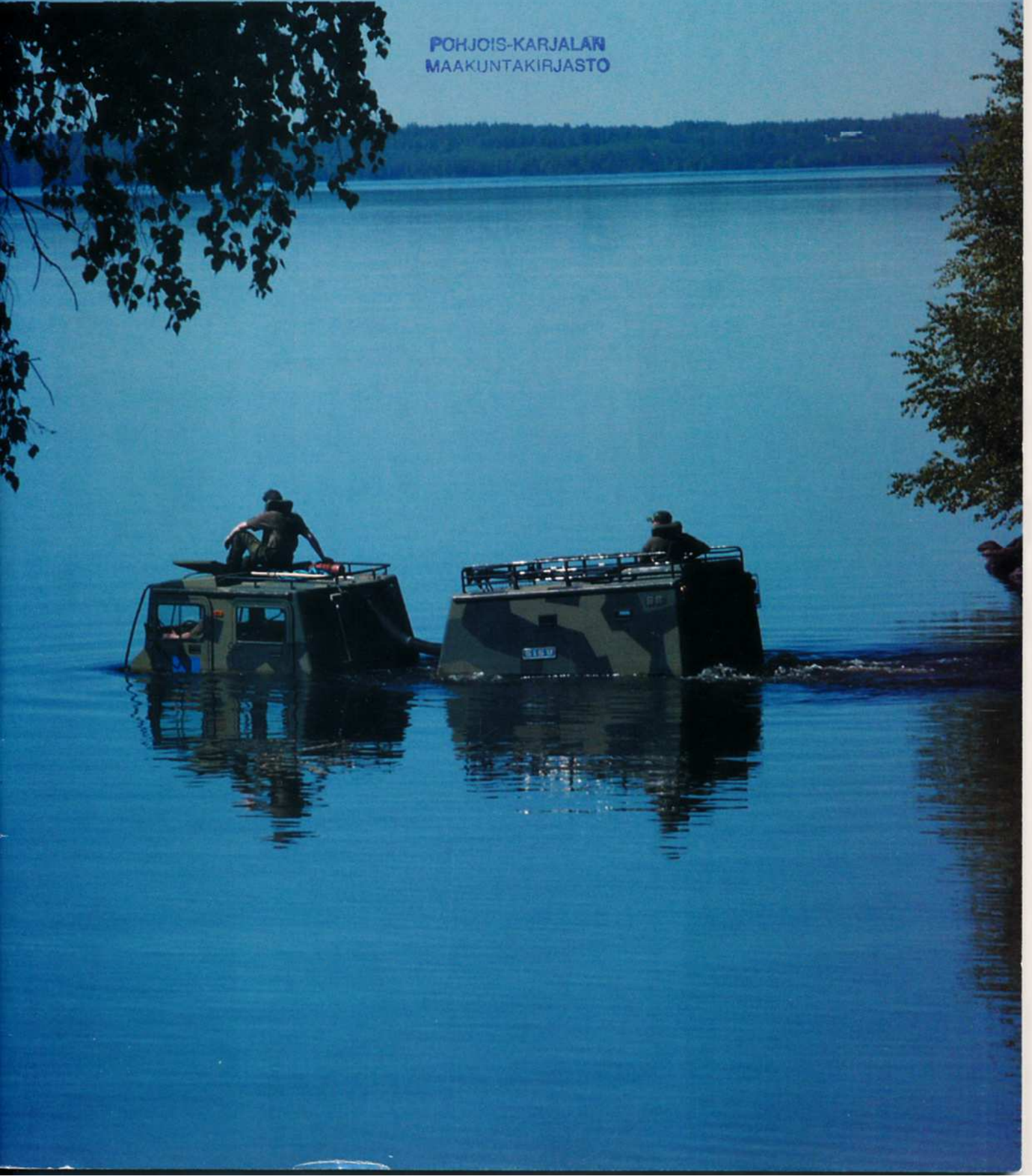

KOPIKOTURI

2/02

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

**LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA**

BEOMAN Group

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4263, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
 Pielisensuun Auto (013) 254 4155, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
 (013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
 334 8734, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
 0182, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax
 (05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 261 4124, fax (017) 262
 4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5735, fax (03) 254 5739

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi-nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Jääkäri Mykkänen
Graafinen toteutus
Toimitus

Päätöimittäjä
everstiluutnantti
Jouni Mattila
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh (013) 181 3215
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr

Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositalaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

KORPISOTURI

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/02
SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Sosiaalikuraattorin palsta	8
Pakina	11
Vieraskynä	12
Prikaatissa tapahtuu	13
Korven kätköistä	24
Kiltapalsta	33
Urheilu ja tekniikka	40
Kummikuntapalsta	46
Sotilaskotipalsta	48
Varusmiespalsta	49
AUK:n kurssijulkaisu	51

"tietyllä tavalla
hyvin
inhimillinen..."

**PAIKALLINEN, INHIMILLINEN,
INNOVATIIVINEN**

Tikka Communications on moderni tietoliikenneyritys, joka tarjoaa kansainvälisesti korkealuokkaisia viestintämahdollisuuksia. Yhdessä asiakkaidemme kanssa rakennamme nykYTEKNOLOGIAA hyödyntäen yksilöllisiä tietoliikennetkaisuja heidän kilpailukykyään edistämään. Tarjoamme sisällöntuottajille laadukkaan palveluustan, jonka avulla välitämme mahtavia elämyksiä asiakkaillemme. Pyrimme myös siihen, että meitä on helppo lähestyä. Alueen asukkaiden palvelijana haluamme tarjota kilpailukykyisiä tuotteita ja palveluja sekä kehittyä viestivän kodin asiantuntijaksi.

Joensuu Kauppakatu 17, 80100 Joensuu, p. (013) 265 2111, avoinna ma - pe 9-17
Kitee Kiteentie 8, 82500 Kitee, p. (013) 220 122, avoinna ma - pe 10 - 14

tikka,,,com

Vahvasti mukana maakunnan kehityksessä

Siihtalan ABC-liikenneasema ja PKO:n konttori. Täyden palvelun ABC-liikenneasemalla palvelevat: huoltoasema, ravintola, pelimaailma ja market, josta saat lähes kaikki tarvitsemasi elintarvikkeet markethintaan 24 h vuorokaudessa.

**MEILTÄ SAAT
BONUSTA**

Asiakasomistajana saat Bonusta kaikista ostoksistasi!

PKO

S MARKET

PKO:n 30.000. asiakasomistajaperhe Burmanit ostoksilla Liperin S-marketissa

Ottaessani vastaan prikaatin esikuntapäällikön tehtävät huhtikuun alussa pääsin heti mukaan tämän Korpisoturi-lehden tekemiseen, tällä kertaa päätoimittajana. Työ oli silloin jo pitkällä. Ensimmäisenä sain kunnian tutustua lehden ja maanpuolustuksen kannalta tärkeisiin ihmisiin ja vaikuttajiin lehden tukirenkaan kautta. Tukirenkaan jäsenet ovat omalla merkittäväällä panoksellaan vaikuttaneet siihen, että tämä lehti ilmestyy, toivottavasti teidän lukijoidenkin mielestä, entistä tasokkaampana. Vuosien varrella lukuisat ihmiset ovat vaikuttaneet lehden tasoon, erityisesti mainittakoon Roseniuksen Heikki, mutta toki monet muutkin. Erityisesti haluan kiittää lehden edellistä päätoimittajaa, everstiluutnantti Kari Jylhää ansiokkaasta työstä Korpisoturin kehittäjänä. Toivotamme kaikki Karille mukavia ja leppoisia päiviä reservissä! Tämän lehden on painanut Suomen Painotuote KM-yhtymä Oy. Lehden toimituksen "työmyyrät" ovat olleet Mari Nyssönen, Taneli Mäkinen ja Jukka Tiihonen, jotka ovat saattaneet lehden materiaalin painokuntoon. Allekirjoittaneen sormenjälki ei näy juurikaan tässä numerossa, mutta uskon minulla olevan annettavaa lehden kehittämisessä ainakin sisällön hankkimisen ja tuottamisen osalta.

Mutta nyt aivan toiseen asiaan. Aiheeseen tuttua ja turvallista. Kuunnellessani lomallani uutisia ja lukiessani lehtiä, oli puolustusvoimat jälleen kerran otsikoissa. Tällä kertaa ikävissä merkeissä. Kyseessä olivat huolimattomuus ja laiminlyönnit Niinisalossa aikanaan tapahtuneessa varusmiehen kuolemaan johtaneessa taisteluammunnassa. Asiaa käsiteltiin nyt oikeudessa. Välähdyksenomaisesti ajatuksissani kävivät myös heitinmiehistölle ja käsikranaatin heittoharjoituksen johtajalle tapahtuneet onnettomuudet talvella Pohjois-Suomessa sekä omalle joukolla sattunut telakuorma-auton takavaunun kaatumistapaus Sotinpuruolla toukokuun lopulla. Jälkimmäisestä onneksi selvisimme lähes pelkällä säikähdyksellä.

Edellä mainitut tapahtumat innoittivat pohdiskelemaan palvelusturvallisuuteen liittyviä mahdollisia vaaratekijöitä työssämme, ja miten asiat ovat täällä meillä Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Nykyisin työntekijöiden tulee kussakin työpisteessä hallita erittäin runsaasti erilaisia varomääräyksiä ja muita ohjeita. Kouluttajakentällä, missä olen pääosan, eli noin 13 vuotta, palvelusurastani ollut, kyseinen ohjeistus on

Kuva: Toimitus

kasvanut moninkertaiseksi viimeisten vuosien aikana. Hyvää on se, että asiat on hyvin ohjeistettu, mutta miten on niiden kaikkien muistamisen laita? Onneksemme kaikkia ei tarvitse osata piiruntarkkaan ulkoa, vaan ne ovat saatavillamme työpisteissämme, kun niitä tarvitaan.

Henkilökunnan työmatkat, varusmiesten lomamatkat, vaarallisten aineiden kuljetukset, päivittäiset taistelukoulutustapahtumat ja taisteluharjoitukset ja ajoneuvojen vesistökoetus ovat esimerkkejä tapahtumista, joissa varuskuntamme ihmisten terveys ja jopa henki voivat päivittäin vaarantua. Ampumaleireillä on henkilöstön jakaminen otettava huomioon, amuntojen määrät on suhteutettava käytössä olevaan henkilöstöön. Moottorimarssit ja siirtymiset pv:n ajoneuvoilla on suunniteltava siten, ettei ajeta väsyneenä. Työvälineiden ja sotavarusteiden huono kunto voi aiheuttaa onnettomuuden, samoin suoja- välineiden käytön laiminlyönnit; suojavälineitä on käytettävä lyhyissäkin työtehtävissä ja koulutustapahtumissa. Erityisesti tulitöitä tekevissä työpisteissä myös palovaara on todellinen uhka. Piittaamattomuus ohjeista, määräyksistä ja rajoituksista, kuten ajonopeuksien osalta vaarantavat usein turvallisuutemme.

Kun taas saapumiserät ja varusmiesjohtajat vaihtuivat muutaman päivän välein, turvallisuusasioiden huomiointi on erityisen tärkeää. Samalla vaihtui myös pääosa määräaikaisissa tehtävissä olevista ylikersanteista. Uusille ylikersanteille ja varusmiesjohtajille tulee kouluttaa turvallisuuskulttuuri ja sen kunnoittaminen. Sama koskee

kaikkia niitä uusia työntekijöitä, jotka tulevat eri työpisteisiimme. Oleellista on, että turvallisuusasiat kerrataan aina ennen työn suorittamista tai koulutuksen aloittamista, erityisesti varusmiehille. Entä muistammeko myös kaksoiskansalaiset? Voimmeko olla aina varmoja, että he ymmärtävät heille tai joukoille antamamme ohjeet täysin?

Moniko virheistämme tai tapaturmistamme johtuu ainaisesta kiireestä, vähäisestä levosta ja työstressistä? Uskon, että valitettavan moni. Niin rauhan kuin sodan aikana kaverista tulee pitää huolta, näin myös turvallisuusmielessä. Palvelusturvallisuuden kannalta kaikkien etu on, että loppuunpalamista ennaltaehkäistään pitämällä työkavereista huolta kaikilla tasoilla.

Onko virheitä hyväksyttävä? Ei, mutta niitä on ymmärrettävä. Niitä on myös opittava käsittelemään ja hakemaan niihin johtaneita syitä sekä poistamaan virheiden aiheuttajia. Siihen on suunnattava kaikki voimavaramme. Laiminlyönnit ja rikkomukset on asianmukaisesti tutkittava. Virheistä, ja myös läheltä piti -tapauksista, tulee keskustella ja ne tulee käsitellä työpisteissä heti avoimesti ketään syyttelemättä.

Työyhteisössämme on kriisiryhmä, joka toimii tarvittaessa ikävissä tilanteissa. Kriisiryhmän toimintaa tullaan harjoittelemaan vuoden 2003 alussa koko varuskunnan osallistuessa harjoitukseen.

Mitä prikaatissa on tehty turvallisuusasioiden eteen? Henkilökunnalle on järjestetty turvallisuusasioista lukuisia täydennyskoulutustilaisuuksia. Varusteiden kuntoon ja työtilojen turvallisuuteen on satsattu resursseja. Työsuojeleluun on kiinnitetty erityistä huomiota kaikissa työpisteissä. Ylemmät johtoportaat ovat tarkastaneet osaamisemme tasoa työsuojele- ja turvallisuusasioissa ja todenneet sen hyväksi. Mutta turvallisuusasiat eivät ole itsestäänselvyksiä, niistä tulee huolehtia joka hetki. Tiedämme, että vaikka kuinka asioita varmennetaan ja turvallisuusasiat huomioidaan, voi onnettomuus silti sattua, kun se inhimillinen tekijä puuttuu peliin.

Turvallista kesää ja tulevaa syksyä kaikille!

Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Jouni Mattila

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ
puh. 122 155

Kalevala Koru

ROHKEA
PERINTEINEN
AITO

Prisman Kultra

Kauppakeskus Prisma, Joensuu, Puh. 127 820

Palvelemme
ma-pe 10-19, la 10-16

MEILTÄ SAAT
BONUSTA

Tarkastuskäynnin satoa

Kevät ja alkukesä näyttivät parhaat, lämpimät ja aurinkoiset puolensa. Edellytykset joukkojemme pääosin maastossa eripuolilla Itä-Suomea tapahtuneelle kouluttamiselle olivat hyvät. Heinäkuun 5. päivänä kotiutimme jälleen yhden hyvin koulutetun, osaavan ja itseensä luottavan saapumiserän sodan ajan joukkoina reserviin.

Niin prikaatin henkilökunta kuin kotiutuneet korpisoturitkin muistavat varmasti hyvin juhanuksen jälkeisen tiistain 25.6. yhtenä kuluvan kesän kohokohtana. Tuolloin Puolustusvoimain komentaja, amiraali Juhani Kaskeala tarkasti varuskuntamme toimintaedellytykset sekä joukko-osastomme henkilöstön ja joukkojen tason.

Tarkastuksen yhteydessä komentaja kertoi auditorioon kokoontuneelle henkilökunnallemme ajatuksensa puolustusvoimien nykytilasta ja kehitysnäkymistä. Sanoma oli selkeä, ja varmasti meistä kaikista mieluisaa kuultavaa. Varusmieskoulusta tarkastaessaan hän keskusteli kymmenien varusmiesten kanssa sekä antoi suoraan palautteen näkemästään yhteensä noin 200 varusmiehelle. Amiraali Kaskeala oli näkemänsä ja kokemaansa varsin tyytyväinen. Häntä ilahdutti niin joukkojemme taito- kuin asennetasokin. Myös kasarmien, korjaamon ja muiden raken-

nusten kunto ja siisteys sekä koko varuskunta-alueen yleisilme saivat vieraamme myhäilemään hyväksyvästi.

Viestimme oli, että arvostamme työyhteisöämme, tehtäviämme ja täällä palvelevia ihmisiä, sekä henkilökuntaa että varusmiehiä. Haluankin kiittää varuskunnan kiinteistöistä päävastuun kantavan puolustusministeriön rakennuslaitoksen henkilökuntaa pitkäjänteisestä tuloksekkaasta työstä pohjoiskarjalaisen maanpuolustuksen parhaaksi. Meillä on yhteiset arvot ja tavoitteet.

Komentajan selkeä kanta Suomen puolustamisesta jatkossakin alueelliseen puolustukseen ja yleiseen asevelvollisuuteen perustuvan reserviarmeijan voimin oli varmasti useimmille meistä rauhoittavaa kuultavaa. Mitään suurempia rakenteellisia muutoksia ei puolustusvoimien rauhan ajan organisaatioon ole lähivuosina odotettavissa, joten voimme keskittyä hänen sanojensa mukaan "terveen optimistisesti" kehittämään joukko-osastomme toimintoja uusien haasteiden mukaisesti.

Amiraalin sanoma oli varmasti mieluisaa kuultavaa myös niille pohjoiskarjalaisille maanpuolustusjärjestöjen edustajille, jotka olivat läsnä Sotilaskodissa järjestetyssä kahvitilaisuudessa.

Komentajan maanpuolustusjärjestöillemme antama kiitos ja tunnustus aktiivisesta yhteistä turvallisuutta ylläpitävästä työstä oli paikallaan ja ansaittua.

Maanpuolustusjärjestöjen ja koko maakunnan tuki on tärkeää kehittäessämme varuskuntaamme. Lämmin kiitos tuesta ja yhteistyöstä kaikille. Työnne ja tukenne on kantanut hedelmää, ja se on huomattu myös puolustusvoimien ylimmässä johdossa.

Joukko-osastomme koulutusedellytykset ja tulokset on siis todettu kritiikin kestäviksi. Voimme jatkaa luottavaisesti kohti tulevaisuutta.

Lämmintä ja leppoisaa loppukesää kaikille Korpisoturilehden lukijoille!

Eversti

Asko Kohvakka

Ps. Onnea ja menestystä everstiluutnantti Simo Antikaiselle, joka 1.4. aloitti uudessa hienossa tehtävässään Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana sekä esikuntapäällikölleni, everstiluutnantti Jouni Mattilalle, joka nykyisiin tehtäviinsä liittyen on ryhtynyt hoitamaan myös tämän mainion lehden päätoimittajan tehtäviä.

Koulutusta, virkistystoimintaa ja yhteistyötä työkyvyn ylläpitämiseksi

Henkilöstön liikuntapäivä Muustavaaralla 27.2.2002

Työpaikalla henkilökunnan hyvinvointiin, jaksamiseen ja työmotivaatioon vaikuttavat monet asiat. Tällaisia asioita ovat toimivat ja turvalliset työtilat, ajanmukaiset välineet ja laitteet, mielekkäät ja haasteelliset työtehtävät, työyhteisön me-henki, positiivinen ja avoin ilmapiiri, palkitseminen sekä palautteen antaminen ja saaminen. Lisäksi vaikuttavat hyvä tiedonkulku, mahdollisuus kehittää itseään koulutusten kautta, mahdollisuus osallistua tyky-toimintaan, virkistystilaisuuksiin ja yhteisiin tapahtumiin, asiakkaat, kilpailukykyinen palkkaus, yhteistyö ja toimivat ihmissuhteet, työpaikan arvot sekä ympäröivän yhteiskunnan tuki ja aktiivinen toiminta ulkoisten yhteistyökumppaneiden kanssa.

Seuraavaksi keskityn muutamiin edellä mainituista asioista, jotka mielestäni ovat meillä Pohjois-Karjalan Prikaatissa erityisen hyvin. Ensimmäiseksi nostan esille työntekijän mahdollisuuden saada koulutusta ja opiskella. Prikaati järjestää omalle henkilökunnalleen useita koulutustilaisuuksia vuodessa. Atk-osajakiin löytyy prikaatin omasta henkilökunnasta useita, joten myös sen alan koulutusta on helppo ja nopea järjestää heti, kun tarvetta työpiteissä ilmenee. Puolustusvoimien eri sektorit järjestävät myös vuosittain alakohtaista täydennyskoulutusta eri

ammattialoille. Ulkopuolisilta oppilaitoksilta voi jokainen hankkia prikaatin tukemana oman ammattitaitonsa ylläpitämiseen ja kehittämiseen tarvittavaa täydennyskoulutusta esimerkiksi opiskelemalla avoimessa yliopistossa tietojenkäsittelytieteitä, vieraita kieliä, kasvatustieteitä, psykologiaa. Myös oppisopimuskoulutukselle on näytetty vihreää valoa prikaatissa, uuden ammatin hankkiminen työn ohella on siis mahdollista. Toisena positiivisena asiana pidän useita erilaisia työkyvyn ylläpitämiseen ja kehittämiseen tähtäviä tapahtumia ja virkistystoimintaa, joita sosiaalitoimikunta, tyky-ryhmä, henkilöyhdistykset, kerhot ja prikaati järjestävät henkilökunnalle. Perinteisten liikuntapäivien ja ulkoilmatapah-

tumien rinnalle ovat tulleet asiantuntijoiden pitämät yleisöluennot henkilökunnan toivomista aiheista, kuten esimerkiksi vuorovaikutustaidoista ja työssä jaksamisesta. Myös risteilyt, puurojuhla, lasten pikkujoulujuhla sekä retket kesäteatteriin, Katinkultaan ja Ruunaalle ovat nykypäivän virkistystoimintaa. Pari kertaa kuu-kaudessa puolen vuoden ajan on henkilökunnalla ollut mahdollisuus osallistua ulkopuolisen liikunnanohjaajan vetämiin tyky-liikuntatilaisuuksiin ja tutustua esimerkiksi sauvakävelyyn, vesijumpaan, keppijumpaan tai lumikenkäkävelyn saloihin. Valitettavasti tätä hienoa mahdollisuutta ei vielä osattu hyödyntää niin aktiivisesti kuin olisi pitänyt.

Varusmiesten vapaa-aikaa

Merkittäviä prikaatille ovat myös ympäröivän yhteiskunnan tuki ja yhteistyökumppaneiden kanssa yhteistyössä järjestettävät tapahtumat, kuten Höytiäisen Humaus ja talviriehatapahtuma Kontioniemen Kyläyhdistys ry:n kanssa. Yhteistyö on prikaatille ensiarvoisen tärkeää ja välttämätöntä kaiken toiminnan onnistumisen kannalta. Prikaatissa vuosittain järjestettävät erilaiset juhlat vaalivat arvokkaita

perinteitä ja yhteisöllisyyttä. Jokaisen on hyvä tuntea ja tavata työkavereitaan sekä yhteistyötohoja erilaisissa tapahtumissa, myös työtehtävien ulkopuolella. Silloin on aikaa vaihtaa kuulumisia, mihin ei kiireisen työpäivän aikana ole useinkaan mahdollisuutta. Työajalla järjestettyihin tilaisuuksiin eivät kaikki halukkaat aina ehdi mukaan, joten työpisteissä pitäisi kiinnittää entistä enemmän huomiota työsuunnitteluun, jotta jokainen pääsisi vuorollaan niin halutesaan osallistumaan järjestettyihin tilaisuuksiin. Vapaa-ajalla järjestettyihin tilaisuuksiin ja retkille on usein kutsuttu mukaan myös työntekijän perheenjäsenet, jolloin koko perhe saa olla yhdessä. Tämä on erityisen tärkeää kouluttajille, jotka joutuvat olemaan paljon erossa perheistään leirien takia.

Kolmantena hienona asiana pidän sitä, että ympäröivä yhteiskunta arvostaa ja tukee meidän tekemäämme maanpuolustustyötä. Yhteistyötahot, kuten esimerkiksi kummikunnat, kummiseurakunnat, yksityiset yritykset, maanpuolustusjärjestöt ja sotilaskoti, ovat tukeneet toimintaamme kiittävästi. Olemme voineet palkita varusmiehiä ja henkilökuntaa hyvistä suorituksista saamamme tuen avulla. Tutkimusten mukaan nuorilla miehillä ja naisilla on maakunnassamme korkea maanpuolustustahto. Varusmiespalveluksen suorittaminen on yhä edelleen kunnia-asia Pohjois-Karjalassa. Meidän maakunnassamme prikaati on saanut olla esillä viime vuonna usein myös lehdistössä ja tiedotusvälineissä, mihin on syytä pyrkiä myös jatkossa.

Lopuksi muistuttaisin vielä yhdestä asiasta, josta meidän prikaatilaisten pitäisi saada voimia joka päivä. Paikka, jolla varuskuntamme sijaitsee, on poikkeuksellisen kaunis. Saamme tehdä töitä luonnonhelmassa, upean, puhtaan järven rannalla ja nähdä ympäröivässä pohjoiskarjalaisessa luonnossa vuodenaikojen vaihtelut. Pieni, mutta ei niin vähäinen asia kuin mitä saattaisi luulla. Kauniita syyskesän päiviä ja voimia työhön!

Sosiaalikuraattori Anne Laitinen

Kuvat: Toimitus ja jääkäri Mykkänen

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Joensuun kaupunki

Kontiolahden kunta

Enon kunta

Kesälahden Aurinkokunta

Kesälahden kunta

Liperin kunta

Kuopion kaupunki

Kaavin kunta

Varkauden kaupunki

Leppävirran kunta

Vehmersalmen kunta

Varpaisjärven kunta

Koulutustarkastuksia

Jotkut esimiehet vaivaavat joukkojaan seurantakäynnellään useammin kuin toiset, jotkut taas luottavat alaisiinsa enemmän ja liikkuvat vain siellä, missä on ongelmia. Eli vielä nykyäänkin jotkut joukkojen komentajat joutuvat joskus pelottelemaan alaisiaan tiedossa olevista vierailuista, seurantakäynneistä tai ihan oikeista koulutuksen tarkastuksista.

Nykyisin tarkastuksiin tai niihin verrattaviin tapahtumiin suhtaudutaan jonkin verran rauhallisemmin kuin esimerkiksi vielä 80-luvulla, jolloin ne aiheuttivat varuskunnissa huomattavasti enemmän ylimääräistä sykyilyä, esimiesten kiinnostumista koulutuksesta, sotilassomistusta, askelmerkkien hiomista, ilmoitusten harjoittelua ja muuta silmän lumetta. Lisäksi tehtiin muita tarpeellisia ja tärkeitä valmisteluja, jotka huipentuivat vielä loppuhetkillä tiettyjen/sopivien henkilöiden siirtämiseen niin sanottuun "harjakomeroon", eli paikkaan, jossa he eivät ulkonäkönsä, käytöksensä tai muun taitamattomuutensa takia häpäisisi joukkoaan ja esimiehiään.

Kaiken kaikkiaan tarkastukset olivat näytelmiä, joissa esitettiin näytösluontoisesti se osaamisen taso, mihin yksittäisessä aiheessa oli mahdollista päästä. Päivittäisestä koulutuksesta ja sen tasosta ne eivät välttämättä antaneet oikeaa kuvaa.

Monella keski-ikäisellä ensimmäiset omakohdaiset kokemukset koulutustarkastajista ovat jo kansakouluajoilta. Vielä ainakin 60-luvulla, jolloin meikäläinenkin kulutti kansakoulun penkkiä, vieraili kouluissa vähintään joka toinen vuosi koulutarkastaja. Hän seuraili opetusta muistikuvaani mukaan pari päivää kerrallaan. Tavoitteena lienee näissäkin ollut sekä opetuksen että oppimisen tason seuranta.

Eräaseen pieneen savolaiseen kyläkouluun oli tulossa tarkastaja. Opettaja oli siksi valmistautunut tarkastuspäivään valmistelemalla omat osuutensa tavallista huolellisemmin ja antamalla ajankohtaan sattuvista aiheista oppilaille jo

etukäteen tutustumistehtäviä. Paikat oli siivottu viimeistäkin soppea nähten ja kaikki näytti olevan kunnossa.

Tarkastuksen alkamispäivän aamuna paikkoja vielä kierrellessään opettaja huomasi veistoluokan seinällä puukolla koverrettuja, väärin päin olevia hämähäkkejä. Tyypillistä sen ajan poikain tilataidetta ennen spraymaalipulloja. Opettaja otti pojat luokkaan, mutta syyllistä ei tietenkään löytynyt. Niinpä hän jakoi työkaluvarastosta pojille höylät ja käski niillä poistaa kuvat seinästä. Pojat jäivät tekemään työtä käskettyä ja opettaja poistui odottamaan tarkastajan saapumista.

Lukuunottamatta naapuriluokassa käskettyä siivousta suorittavia poikia, odottivat oppilaat tarkastajan tuloa opettajan johdolla. Tarkastaja tuli hieman odotettua aikaisemmin ja opettaja ei ehtinyt käskä poikia valmiiksi luokkaan, joten tarkastajan kätehtyään hän huudahti seinän läpi pojille: "Tulkaapa pojat sieltä tänne luokkaan". Työskentelyn äänet seinän takana lakkasivat ja kuului Villen kovaääninen vastaus: "Ihan heti, ei kestä ennee kaavan, viimeistä juuri höylättään."

Opettajan ja tarkastajan selvittyä alkujärkyksistään jatkui ohjelma lukujärjestyksen mukaisella äidinkielen tunnilla. Oppilaat antoivat oivia näytteitä niin kuullun ymmärtämisestä kuin lukutaidostakin. Tarkastaja seuraili vaitonaisuena ja tuimana tuntia, kunnes päätti testata oppilaitten tietojen laajuutta omalla kysymyksellään.

"Kuka kirjoitti Seitsemän veljestä?", kuului hankala, tiukin äänenpainoin esitetty kysymys. Oppilaat tuijottelivat pulpettiansa kantta, laipiota ja kaivelivat nenäänsä, mutta yhtään kättä ei noussut tietämyksen merkiksi.

"No, sinä siellä, tiedätkö, kuka sen kirjoitti?", tiedusteli tarkastaja ankarasti osoittaen sormellaan Untamo, joka sattui juuri sillä hetkellä pälyilemään tarkastajaan päin. Untamo karahti punaiseksi kasvoiltaan ja sai änkytettyä vastauksen: "En tiijä, en minä aenakkaan".

Kuullun ymmärtäminen näytti ensiksi tarkastajalla, ja vähän myöhemmin oppilailla, joutuvan ankaralle koetukselle. Tarkastajan suu lokahti nimitäin auki ja yritti muotoilla sanoja, joista kukaan ei saanut selvää. Naaman värin vaihdeltaessa valkoisesta violettiin, poistui tarkastaja ulos tupakalle vastoin koulun alueella tupakoinnin kokonaan kieltävää järjestyssääntöä.

Tarkastaja yöpyi koululla tarkastuspäivien välisen yön. Kirjoitettuaan illalla tarkastuskertomuksen kuluneen päivän osalta, hän päätti poiketa aikansa kuluksi läheisessä talossa. Talo sattui olemaan päivällä hyvin hänen mieleensä jääneen Untamon kotitalo.

Untamo ei jostain syystä näkynyt, kun talon isäntäväen tarjoamien iltakahvien jälkeen istuttiin pirtin pöydän ääressä. Tarkastaja kertoi päivän kokemuksistaan isännälle mainiten lopuksi myös sen, mitä Untamo oli vastannut hänelle äidinkielen tunnilla. Tämän kuultuaan isäntä katsoi tarkastajaan hieman tuohtuneena ja kivahti: "Jos mejän Untamo kerran sanoo, että se ei ou sitä kirjottanna, niin ei se ou sitä sillon kirjottanna".

Tehtyään nopeat johtopäätökset Untamon geeniperimän alkulähteestä, tarkastaja päätti testata isännän Raamatun tuntemusta kysymällä: "Tietääkö se isäntä, kuka rikkoi Jerikon muurit?"

Isäntä mietti otsa kurtussa kuulemaansa kysymystä. Sitten hänen kasvonsa ikäänkuin kirkastuivat. Hän nousi ylös ja hiippaili varovasti ikkunan luo, raotti sen eteen vedettyjä verhoja ja osoitti ovela ilme naamallaan naapuritaloa: "En tiijä kuka ne särki, mutta tuossa nuapurissa on kyllä semmosta porukkoo, että ne sen oes voeneet tehdä".

Ahti Korhonen

PS. Ensi kerralla enemmän sotaväen tarkastuksista.

Puolustusvoimain komentajan tarkastus Pohjois-Karjalan Prikaatissa

Puolustusvoimain komentaja amiraali Juhani Kaskeala tarkasti Pohjois-Karjalan Prikaatin 25.6.2002. Tarkastus Pohjois-Karjalassa kuului komentajan joukko-osastoissa käyntien sarjaan. Komentaja, yrityksensä toimitusjohtaja, halusi tutustua työntekijöihinsä ja esittäytyä alaisilleen.

Amiraali Kaskealalle esiteltiin vierailupäivänä henkilöstöä, koulutusta, kasarmialuetta sekä harjoitusalueita. Vierailu alkoi kunniakomppanian tarkastuksella. Kollaan Vasamalle järjestynyt Sissikomppania esitti parastaan tervehtiessään komentajaa. Kollaan Vasamalta siirryttiin auditorioon, johon prikaatin henkilöstö oli kokoon-
tunut.

Maastossa seurattiin mm. Jääkärikomppanian järjestämää joukkueen hyökkäystä, Kranaatinheitinkomppanian tulijoukkueen asemaanoja ja ampumataitotestisiä sekä Sissikomppanian sotilaspoliisiosaston toimintaa.

Illalla järjestetyssä tiedotustilaisuudessa amiraali Kaskeala sanoi, ettei Pohjois-Karjalan Prikaati ylittänyt häntä mitenkään. Hän sanoi tienneensä,

mitä odottaa. Olosuhteet, henkilökunta, koulutus ja kasarmialue olivat juuri niin kuin hän ajattelikin -erinomaisessa kunnossa.

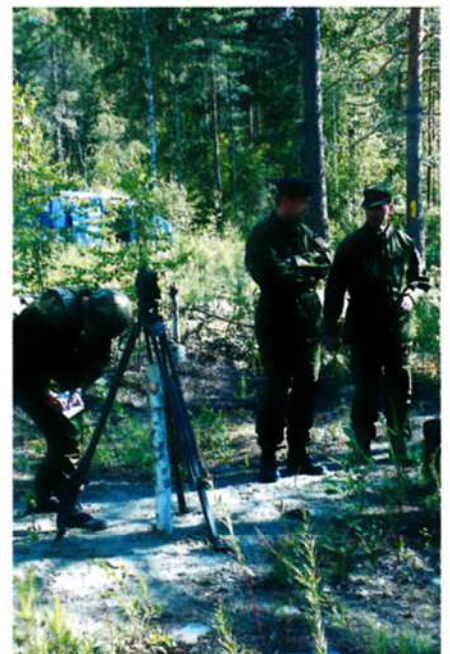
Kaskealalta kysyttiin mielipidettä asevelvollisuusarmeijasta. Hän on täysin asevelvollisuusarmeijan kannalla. Kaskeala sanoi asevelvollisuuteen perustuvan armeijan olevan järkevin ja kustannustehokkain tapa puolustaa maatamme.

”Puolustamme koko Suomea: maata, jota olemme aina puolustaneet itse ja jatkossakin puolustamme. Jos aiomme kouluttaa koko ikäluokan, ei joukko-osastojen määrää voi enää supistaa”, sanoi Kaskeala.

Puhuessaan lehdistölle Kaskeala mainitsi puolustusvoimien suunnittelevan ennakkotarkastusta asevelvollisille. Ennakkotarkastuksilla olisi helppo valita palvelukseen vain kaikkein pystyvimmit ja motivoituneimmat nuoret. Kaskealan mukaan puolustusvoimilla on kuitenkin tärkeä

yhteiskunnallinen tehtävä tarjota koulutusta kaikille ja näin ehkäistä nuorten syrjäytymistä. Hänen mielestään jokaiselle on annettava mahdollisuus suorittaa asepalvelus.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2002 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Vänrikki
Juha Kainulainen

Yliluutnantti
Janne Vattulainen
4.6.2002

Hammaslääkäri,
HLL
Hannele Tiira
1.8.2002

Yliluutnantiksi

Lutnantti
Markku Keskitalo

Sotilasmestari
Teuvo Nygren

Sotilasmestari
Mikko Turtiainen

Vänrikki
Jussi Vokkolainen

Lutnantiksi

Sotilasmestari
Kari Anttilainen

Sotilasmestari
Tor Kosonen

Vänrikki
Seppo Väänänen

Vänrikki
Olli Miettinen

Siirrot

Majuri Markku Kejonen 1.3.2002 Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan

Kapteeni Kari Kurkinen 1.6.2002 Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan

Yliluutnantti Marko Liikamaa 1.6.2002 Maasotakouluun

Reserviin

Sotilasmestari
Esa Ruotsalainen

Vänrikki
Timo Tarvainen

Henkilökuntaan hyväksytyt

Asentaja Timo Ratilainen 4.2.2002

Asentaja Aki Mäkelä 18.2.2002

Everstiluutnantti
Kari Jylhä

lutnantti
Kari Anttilainen

Lutnantti
Teuvo Nygren

Vänrikki
Tero Metelinen

Vänrikki
Karri Kalenius

Everstiluutnantti
Simo Antikainen
1.4.2002

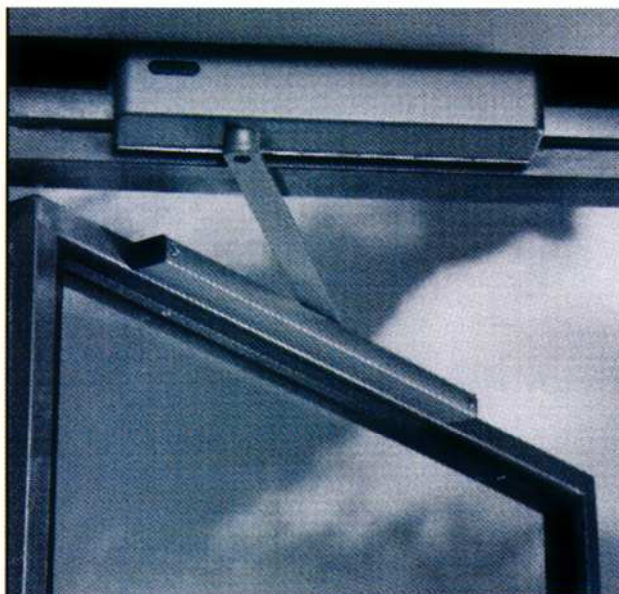
Kapteeni
Petri Myller
1.6.2002

Siviiliin

Asentaja Leo Ahti 1.2.2002

Vanhempi asentaja Veli Mölsä 1.5.2002

Kokki Taru Niiranen 2.6.2002

ABLOY®-OVENSULKIMET -
*Lisämukavuutta
kaikkiin oviin*

LEHTOSEN LIIKENNE OY

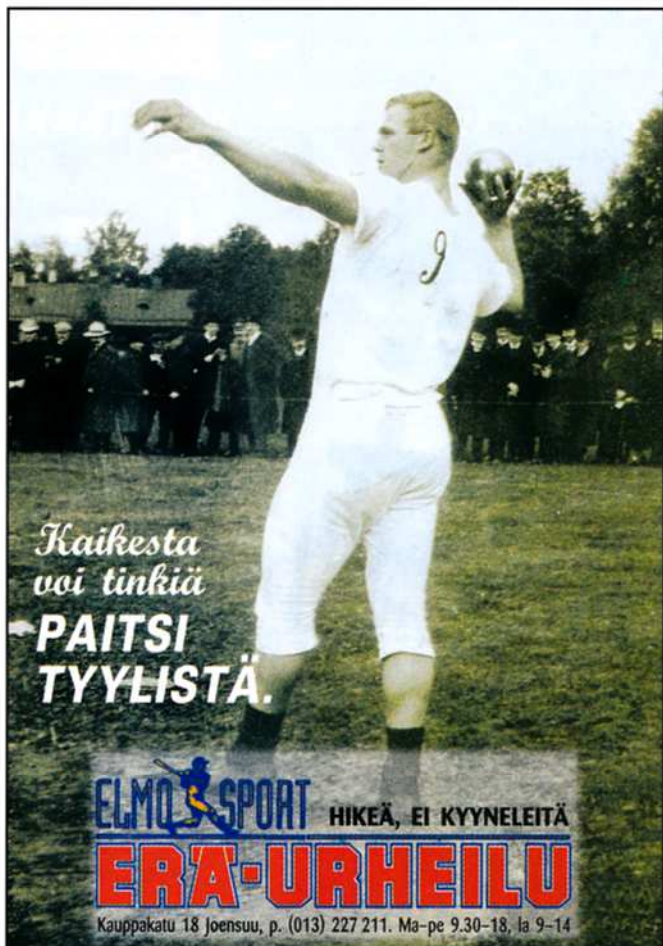
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

*Hyvä päätös - ryhdy
rahastosäästäjäksi.*

Soita ja kysy lisää:

p. 010 512 4296

*Kaikesta
voi tinkiä*

**PAITSI
TYYLISTÄ.**

ELMO SPORT

HIKEÄ, EI KYNYLEITÄ

ERA-URHEILU

Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30-18, la 9-14

Vala 1/2002

Ohimarssi. Etujoukkona marssi ryhdikäs maanpuolustuslippujen lippulinna.

Tammikuussa palveluksensa aloittanut 1/2002 saapumiserä vannoi 506 alokkaan voimin sotilasvalansa Rääkkylässä 16.2.2002. Valatilaisuus toi Rääkkylän kunnan keskustaan sotilasmusiikkia, ohimarssin sekä tuhatmäärin kotiväkeä ja muuta yleisöä.

Juhlat Rääkkylän kunnassa aloitettiin perinteisesti jo torstaina 14.2.2002 maanpuolustusjuhalla. Varsinaiset valatapahtumat vietettiin lauantaina. Ohjelmaa oli seppeleenlasku, joukkojen katselmus, valan vannominen sekä ohimarssi. Juhlallisuudet päättyivät kotiväen kanssa nautittuun hernekeittoon.

Nuoren polven rekrytointi hernekeitolla... ei, vaan Heikkisen Jari Veijo-poikansa kanssa.

Valatilaisuus. Edessä oikealta vasemmalle hartauden pitänyt kenttärovasti Heikki Holkeri, valakaavan esilukijana toiminut Matti Lappalainen, prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka, valajoukkoja komentanut everstiluutnantti Jouni Mattila sekä prikaatin lippu vartioineen.

Pohjois-Karjalan Radion toimittaja Henna Repo haastattelee uusia jääkäreitä, jotka ovat Torvinen TVJ, Kääriäinen A-K ja Lipponen EK.

Teksti ja kuvat: Toimitus

teksti ja kuvat: Toimitus

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä 23.2.2002

Perinnepäivän vietto alkoi aamulla seppeleenlaskulla Kollaen Vasamalla. Ohimarssin vastaanottivat Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka ja Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Jouni Mattila.

Ohimarssin jälkeen oli perinnepäivän kahvitilaisuus muonituskeskuksessa. Samalla vietettiin peruskoulutuskauden päätöstilaisuutta.

Päiväjuhlaa vietettiin yhdessä Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan kanssa Ilomantsin Urheiluhallissa. Pataljoonan komentaja everstiluutnantti Jouni Mattila toivotti vieraat tervetulleiksi.

Juhlapuheiden ja Karjalan Sotilassoittokunnan musiikkiesitysten jälkeen päiväjuhlassa oli cocktailtilaisuus, jonka aikana kuultiin sekä Karjalan Sotilassoittokunnan että Elina Penttisen ja Anni Pesosen esittämää musiikkia.

Ohi on
180, 270, 362

Vänrikkien ylentäminen perinnehuoneessa 5.7.2002.

Huhtikuun alussa kotiutettiin 270 vuorokautta palvelleet, heinäkuussa 2001 palvelukseen astuneet erikoismiehet.

Palkitut:

Jalkaväkisäätiön mitali
Korpraali Trofin Danut-Sebastian

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendi
Korpraali Rautiainen Timo Juhani

Hyvän jääkäriin palkinto
Korpraali Tanskanen Henri Antero
Jääkäri Karttunen Jaana Anneli
Korpraali Kärki Miika Markus

Jalkaväkisäätiön mitalilla 4.4.2002 palkittu korpraali Danut-Sebastian Trofin.

Heinäkuun alussa kotiutettiin 362 vuorokautta palvelleet johtajat sekä heidän sodan ajan joukkoonsa kuuluvat 180 vuorokautta palvelleet jääkärit.

Palkitut:

Jalkaväkisäätiön mitali
Vänrikki Huurinainen Jarno Markus
Kersantti Kettunen Heikki Juhani
Korpraali Romppanen Arto Tapani

Reserviupseeripiirin palkinto
Vänrikki Karvinen Heikki Sakari

Reserviläispiirin palkinto
Kersantti Ahtonen Jarno Antero

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendi
Vänrikki Heikkinen Mikko Samuli
Alikersantti Hyvärinen Sami Petteri
Korpraali Savinainen Jarkko Tapani

Kummikuntien esinepalkinnot
Alikersantti Tikka Joni-Markus
Korpraali Räsänen Heikki Tapani
Jääkäri Mustonen Esa Olavi
Vänrikki Vähärautio Erno Mika Ilmari
Vänrikki Karvonen Marko Tapani
Korpraali Jauhainen Lauri Olavi
Kersantti Halonen Hannu Markus
Kersantti Timonen Aki Tapio
Korpraali Hartikainen Jarmo Juhani
Kersantti Määttä Antti Heikki Aleks
Alikersantti Turunen Veli Johannes
Jääkäri Malinen Petri Juhani
Jääkäri Issakainen Jaakko Petteri

Viestikillan palkinto
Sanchez Liam Benjamin
Jääkäri Hiltunen Kalle Pekka

Hyvän jääkäriin palkinto
Korpraali Saarelainen Juha-Pekka
Jääkäri Pellikka Pasi Olli Mikael
Korpraali Paasisalo Sami Juha Olavi
Korpraali Jaatinen Jukka Tapani
Jääkäri Kettunen Jani Juhani
Jääkäri Laukkanen Jani Lauri Petteri
Kersantti Tikka Tuomo Matias

Teksti ja kuvat: Toimitus

Heinäkuussa Jalkaväkisäätiön mitalilla palkitut vänrikki Huurinainen Jarno Markus, kersantti Kettunen Heikki Juhani ja korpraali Romppanen Arto Tapani.

STORAENSO

Pohjois-Karjalassa

Stora Enso Packaging Boards

Enocellin tehtaat

Pankakosken tehtaat

Stora Enso Metsä

Karjalan alue

Stora Enso Timber Oy Ltd

Kiteen saha

Uimaharjun saha

Vierailut

Eversti Kalle Liesinen piti henkilöstölle luennon kasarmi 5:n auditoriossa tammi-kuun lopussa.

Tuupovaaran päiväkoti tutustui prikaatin toimintaan ja nautti Sotilaskodin munkeista 16.4.2002.

Simo Häyhän omaiset tutustuivat perinhuoneeseen osallistuessaan 5.7.2002 kotiuttamistilaisuuteen.

Maakuntaliiton edustajat perinhuoneessa 30.5.2002.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Sotilaiden maastoammunnan SM-kilpailut Sotinpuruolla 28.-29.5.2002

Pohjois-Karjalan Prikaati sai järjestettäväkseen 28.-29.5.2002 sotilaiden maastoammunnan SM-kilpailut, jotka järjestettiin nyt neljännen kerran. Prikaati oli jo vuonna 1999 järjestämässä ensimmäisiä kisoja, joten Pääesikunnassa luotetaan Pohjois-Karjalan Prikaatiin kilpailujen järjestäjänä.

Itse kilpailuhan on erittäin mielenkiintoinen ja varsinainen sotilaslaji. Kilpailulajeina ovat pistooli, kivääri ja rynnäkkökivääri. Pistooli on pelkästään henkilökunnan lajina, mutta kivääri ja rynnäkkökiväärilajeissa ammutaan myöskin varusmiesten sarjat. Varusmiesten tarkkuuskiväärkilpailu kantaa Simo Häyhän muistokilpailun nimeä.

Kuten nimi maastoammunta antaa ymmärtää ammunta tapahtuu maastossa eri rasteilla. Ammunnan tekee mielenkiintoiseksi jo pelkästään se, että ampumamatkat vaihtelevat. Kiväärin pisimmät maalit ovat jopa 600m:n päässä (pistooli 80 m ja rynnäkkökivääri 300 m). Kun vielä otetaan huomioon ampuma-asennot ja keliolosuhteet voitaneenkin puhua oikeasta sotilaslajista.

Tässä on kuvallinen kertomus itse kilpailusta ja sen valmisteluista.

Rikut suunnittelevat. Vasemmalla luutnantti Riku Mölsä ja oikealla yliluutnantti Risto Kontkanen.

Omilla tahoillaan asetarkastaja ja maalilaitteestaava toteavat valmiuden olevan hyvän. Kilpailijat voivat tulla. Vasemmalla yliluutnantti Robie Kulokivi ja oikealla Jouni Anttilainen.

Välillä tarvittiin naulaa ja vasaraa. Jouni Anttilainen apulaisineen valmistelee liikkuvaa maalia.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Kilpailutoimisto toimii. Luutnantit Pekka Manni ja Esa Kärki sekä yliluutnantti Pekka Peltoniemi suunnittelevat kilpailukortin kulkua.

Välillä ei riittänyt pelkkä lapio.

Kenestä tulee tämänvuotinen Simo Häyhä?

Varusmiesten joukkuekilpailun voitto Porin Prikaatin joukkueelle.

Onneksi olkoon! Luutnantti Pasi Koivunen oli henkilökunnan rynnäkkökiväärkilpailun kakkonen.

Valmista on. Kuvassa yksi kiväärirasteista.

Teksti ja kuvat: Yliluutnantti Ari Eskelinen

Karjalan Sotilassoittokunnan juhlavuosi

Kotiuttaminen 5.7.2002.

Karjalan Sotilassoittokunta viettää tänä vuonna 80-vuotisjuhlaansa. Vuosi on ollut soittokunnalle vilkas useiden konserttien ja esitysten myötä. Esimerkiksi konsertti yhdessä Savon Sotilassoittokunnan ja Joensuun yliopiston kuoron kanssa oli erittäin mielinpainuva. Konserttihan esitettiin myös radiossa kesän aikana. Loppuvuonna on mahdollisuus nauttia vielä ammattilaisten esittämistä monipuolisista ohjelmistoista seuraavissa konserteissa:

11.9.2002 Yhteiskonsertti Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan kanssa Joensuussa

6.11.2002 Yhteiskonsertti Joensuun Konservatorion puhallinsoittajien kanssa

28.11.2002 Juhlakonsertti Kontiolahdella

29.11.2002 Juhlakonsertti Lieksassa

Soittokunnan juhlavuodesta saamme lukea seuraavasta lehdestä.

Kuvat ja teksti: Toimitus

Harjoitukset Niinivaaran ala-asteen kuoron kanssa 12.3.2002.

Kollaan taistelija, reservin vänrikki Simo Häyhä

Teksti ja kuvat: Toimitus

Asepuvun virallinen luovutus kotiuttamistilaisuudessa 5.7.2002 Muonituskeskuksessa.

Kollaan taistelija, tarkka-ampuja, reservin vänrikki Simo Häyhä (s.1905) lähti Rautjärveltä ylimääräisiin kertausharjoituksiin kesän 1939 jälkeen. Hän sai käskyn astua Marokon kauhun, reservin luutnantti Aarne Juutilaisen komppaniaan. Juutilainen tunsu Häyhän taustan, eikä antanut hänelle omaa ryhmää vaan kehoitti tekemään sitä, missä Simo Häyhä oli parhaimmillaan; tarkka-ampujana. Talvisodassa Simo Häyhä puolusti isänmaatamme Kollaalla. Kollaa kesti.

Maaliskuun 6. päivänä 1940, viikkoa ennen talvisodan päättymistä, rintama aaltoili; hyökkäykset ja vetäytymiset vuorottelivat. Usein olivat viholliset ja omat joukot sekaisin. Sekavassa tilanteessa venäläisen onnistui ampu Simo Häyhää ja näin hänen sotansa rintamalla oli ohi.

Sodan jälkeen Simo Häyhä viljeli maata Ruokolahdella ja vuoden 2002 keväällä hän poistui keskuudestamme 93 vuoden iässä.

Simo Häyhä ylennettiin alikersantista suoraan vänrikiksi 28.8.1940. Hänelle myönnettiin Kollaan risti. Vuonna 1978 hänelle myönnettiin Karjalan Jääkärien ansioristi ja kunniajääkäri arvo. Hän luovutti Eugen Johanssonin lahjoittaman kunniajääkäri hopealaattoineen Karjalan Jääkäripataljoonalle.

Pohjois-Karjalan Prikaati vaalii Kollaan taistelun muistoa. Kollaalla taistelleen Simo Häyhän kivääriä sekä kuvia kiväärin luovutustilaisuudesta hänelle säilytetään Pohjois-Karjalan Prikaatin perinnehuoneessa. Samassa tilassa on valokuvia Simo Häyhästä hänen ollessaan vieraana Karjalan Jääkäripataljoonassa.

Simo Häyhän omaiset tiesivät Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Simo Häyhän yhteyden. He halusivat luovuttaa hänen reservin vänrikin asepuvunsa säilytettäväksi Pohjois-Karjalan Prikaatin perinnehuoneeseen. Prikaati otti asepuvun mielihyvin vastaan ja asettaa sen esille perinnehuoneeseen arvokkaalle paikalle.

Asepuvun säilyttämisestä tehtiin sopimus Perinnehuoneessa.

Viima 2002 -harjoitus

Harjoituksessa Pohjois-Karjalan Prikaatin osaston tehtävänä oli toimia Utin Jääkärirykmentin laskuvarjojääkärien vastaosastona. Lähdimme toiminta-alueelle Ilomantsin tietä tiistaipäivän aikana. Matkan varrelta löysimme erään koulun pihan, johon perustimme tukikohtamme. Koulu sijaitsi varsin lähellä laskuvarjojääkärien todennäköistä maahanlaskupaikkaa.

Ryhdyimme valmistautumaan vastatoimintaan perustamalla ensin tukikohtamme kaikkine viestijä ja majoitusjärjestelyineen. Motivaatiota lisäsi se, että samaan tukikohtaan majoittui sissiradisteja, vanhoja sotilaspoliiseja ja uusia tiedustelijoita, eli alussa homma oli hiukan sekavaa. Tämän jälkeen vetäydyimme tiedustelu- ja sotilaspoliisikokelaan kanssa suunnittelemaan yön toimintaa. Vaikka normaalisti leirillä olisimme verivihollisia, tällä kertaa yhteistyö pelasi erittäin hyvin. Kapteenin hyväksytyä suunnitelmamme ryhdyimme toimiin. Päätimme perustaa tähytyspaikkoja todennäköisten maahanlaskupaikkojen lähistölle. Onneksemme tämä toiminta tuotti tulosta. Yön aikana koko Laskuvarjojääkärikomppania oli hiihtänyt erään tähytyspaikkamme ohi ja pääsimme aamuvarhain tuoreille jäljille. Sissiradistit ryhtyivät jäljityspuuhin. Sotilaspoliisien ja tiedustelijoiden voimin ryhdyimme pölyttämään todennäköisiä liikenteenlaskupaikkoja Ilomantsin tien varrelta. Helikopteritiedustelun avulla

pystyimme tarkkailemaan Laskuvarjojääkärikomppanian partioiden liikkeitä tehokkaasti. Illalla sissiradistien jäljitys tuotti tulosta ja he pääsivät kosketukseen vihollisen kanssa. Kouluttajien päätöksellä tilanne julistettiin tasapeliksi.

Torstaiamuna aloitimme toiminnan kartoittamalla alueen helikopterista käsin. Löysimme maastosta joitakin metsäpöheiköitä, joihin kulki suksenjälki, mutta ei poistulojälkeä. Pari satunnaista paikkaa pölytettyämme päätimme iskeä yhdelle erittäin todennäköiselle kukkulalle. Muodostimme kaksi osastoa, toisen sotilaspoliiseista ja toisen tiedustelijoista. Osastojen tehtävänä oli lähestyä kukkulaa eri suunnista ja kohdata noin puolivälissä. Sotilaspoliisiosasto huomasi edetessään erään kukkulan laella Laskuvarjojääkärikomppanian partion vartiomiehen. Osaston ryhmittäessä hyökkäystä varten vartiomies havaitsi heidät, ja avasi tulen. Pikaisen laukausten jälkeen Laskuvarjojääkärikomppanian partio lähti nopeasti irtautumaan mäeltä alas pois päin sotilaspoliisiosastosta, mutta joutuikin suoraan tiedustelijaosaston syyliin. Tiedustelijat avasivat tulen yhdenaikaisesti tuhoten koko Laskuvarjojääkärikomppanian partion.

Perjantaiamuna huomasimme kartan perusteella, että yhden Laskuvarjojääkärikomppanian partion liike suuntautui suoraan kohti tukikohtamme. Pölytimme vielä pari lähellä olevaa kukkulaa kahden osaston voimin, mutta ilman tulosta.

Vihollinen ei ollut valinnut niitä liikenteenlaskupaikoihin, joten osastomme palasivat takaisin ilman vankeja ja aseet puhtaina.

Tuon aamuisen operaation jälkeen sotilaspoliisit palasivat kasarmille. Tiedustelijat ja sissiradistit jatkoivat Suomen maavoimien eliittijoukkojen jäljitystä vielä yhden päivän ajan.

Loppujen lopuksi harjoitus meni hyvin, saimme yllättävän paljon havaintoja ja kosketuksia viholliseen. Samalla huomasimme, etteivät nuo paljon puhutut laskuvarjojääkärit mitään ihmemiehiä olleetkaan. Pohjois-Karjalan Prikaatissa opituilla taidoilla ja miesten hyvällä yhteistominnalla saatiin aikaan erittäin tehokas vastatoimintaosasto.

Upskok Hirvonen ja uppskok Vähärautio

**Vakuutuksia
ja
varainhoitoa**

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

 POHJOLA

Itäisen Maanpuolustusalueen sotilaspoliisien loppusota

Lähdimme maanantaiaamuna hyvissä ajoin kohti Ylämyllyä, jossa sijaitsi Sotilaspoliisikomppanian komentopaikka. Olimme ilmeisesti innokkaita, sillä joukkueemme oli paikalla ensimmäisenä koko komppaniasta. Saimme käskyn perustaa sotilaspoliisiasema, partioida omaa vastuualuetta ja vartioida neljää eri linkkimastoa. Siirryttyämme vastuualueellemme ryhdyimme etsimään sopivaa paikkaa sotilaspoliisiasemaa varten. Noin tunnin edestakaisen ajelun jälkeen se löytyikin, kunnan leirikeskus järven rannalla. Vieressä oleva järvi tarjosi oivan laskeutumispaikan helikopterille, joka ehkä vielä joskus hakisi meidät kyytiinsä.

Aloitimme tehtävämme toteuttamisen. Ensimmäisen yön aikana emme saaneet minkäänlaista kosketusta tai havaintoa vihollisesta. Yöllinen vartiointi kulutti joukkuetta tehokkaasti, olihan joukkueemme vain kolmiryhmäinen ja vartioitavaa aluetta riitti. Seuraavana aamuna jatkoimme toimintaa normaalisti, kunnes iltapäivällä tuli kutsu komppanian komentopaikalle. Komppanian päällikkö antoi joukkueellemme uuden tehtävän; mastojen vartiointia tehostettiin kiinteäksi vartioinniksi ja joukkueemme tuli valmistautua aamulla nopeaan lähtöön, jos käsky tulisi. Tehtävä oli kohtalaisen raskas, ja aamulla joukkueen miehet näyttivät entistä väsyneemmiltä. Aamulla päälliköltä tuli uusi käsky, jota lähdimme pikaisesti toteuttamaan. Pakkauduimme autoihimme ja lähdimme ajamaan kohti toiminta-alueitamme, jossa epäiltiin vihollisen olevan. Komppanian kenttäjohtaja otti meidät vastaan ja antoi käskyn.

Tehtävänäme oli perustaa valvontalinja. Teitä ei oltu aurattu, ja kun sukset eivät olleet mukana, joutuivat miehet lähtemään jalan. Kohta tulikin sitten viesti, että tehtävä oli keskeytetty. Lähdimme uudelle paikalle perustamaan uutta valvontalinjaa. Miehet alkoivat olla väsyksissä, kun olivat joutuneet rämpimään takaisin. Kun olimme saaneet toisen valvontalinjan perustettua, niin taas tehtävä keskeytettiin ja saimme uuden. Tällä kertaa piti lähteä jäljittämään. Suksetkin saatiin lopulta, minkä

jälkeen lähdimme hiihtelemään. Kohta alkoi tulla viestejä partioilta; he iskisivät kohta. Hetken kuluttua tuli uusi ilmoitus: "Ei täällä ketään ole - ei olla nähty jälkeäkään laskuvarjojääkäreistä." Pian tehtävä keskeytettiin. Voi sitä riemua, kun ilmoitimme asiasta partioille! Useat heistä eivät olleet syöneet kahteentoista tuntiin ja yöunikin oli jäänyt aika vähiin. Onneksi päällikkö antoi luvan keventää yöllistä vartiointia ja kaikki saivat nukkua hieman normaalia pidempään.

Seuraavana päivänä yritimme taas saada liitoravia (Laskuvarjojääkärikomppania) kiinni. Tällä kertaa iskuryhmämme lähti helikopterilla. M18 antoi hyvät kyydit. Harmi vaan, että jättivät meidät väärään paikkaan. Perustimme taas valvontalinjaa, ja yllätys yllätys, heti kun linja oli valmis, niin siirryimme taas uuteen paikkaan. Seuraavana tehtävänä oli jälleen valvontalinjan perustaminen. Tällä kertaa noin neljän kilometrin alueelle keskelle metsää. Miehet vaan suksille. Pääsimme ehkä kilometrin verran, kun tehtävä keskeytettiin. Se olikin viimeinen tehtävämme. Purimme leirimme ja siirryimme Kontiorantaan, jossa vietimme seuraavan yön.

Perjantaiaamuna ohjelmassamme oli moottorimarssi Sotinpuron ampumaleirille. Saavuttuamme sinne huomasimme harmiksemme olevamme melkein leirialueen reunimmaisena, joten ruokalaketokselelle ja sotilaskotiin riitti tallusteltavaa. Pian joukkueeseemme liittyi 24 Karjalan Lennoston lentosotamiestä ja alikersanttia. Iltapäivällä oli vuorossa joukkueen hyökkäysammunnan valmistelu. Siinä menikin koko ilta.

Lauantaina alkoivat ammunnat. Joukkueemme lähti ampumaan joukkueenpuolustuksen ja sitä varten meidät jaettiin Karjalan Lennoston ja Kontiorannan osastoihin. Sama jako oli voimassa myös lopuissa ammunnoissa. Ryhmänjohtajille, varajohtajalle ja joukkueenjohtajalle jaettiin LV 110 -radiot, joten lähetettä ei tarvittu, vaan kaikki ilmoitukset ja joukkueenjohtajan käskyt tulivat radioiden välityksellä. Tulituessa olivat kertasinko- ja tarkkuuskivääripartiot. Illalla joukkueemme lähti samalle alueelle, tällä kertaa

ampumaan pimeäpuolustuksen. Johtajat hoitivat valaistuksen valopistooleilla ja valoraketeilla valaisukierrosperiaatteella.

Maanantaiaamuna ammuimme valmistelemamme joukkueen hyökkäysammunnan. Johtajien piti suunnitella merkit, joilla ryhmät etenivät eritasoille. Lisäksi joukkueenjohtaja sai päättää oliko tulituki ensimmäisen vai toisen ryhmän mukana. Iltapäivällä oli partion hyökkäysammunta. Ammunnan jälkeen oli vielä lääkintärästi, jossa piti sitoa ensisiteellä venrenvuoto, esitellä erilaisia kuljetusasetoja ja kertoa lääkintäorganisaatio ryhmän tasolta aina pataljoonan tasolle.

Maanantaina oli joukkueellamme lepopäivä, mikä tarkoitti leiritöitä. Joukostamme koottiin halonhakuuosasto, joka pisti poikki ja pinoon hirmuisen määrän halkoja.

Tiistaina oli edessä yksi mielenkiintoisimmista ammunnoista eli suojeammunta. Siinä oli kaksi ryhmää, joista toinen toimi suojeena ja toinen reserviryhmänä. Lisäksi käytössämme oli kolme autoa, joilla saavuimme kohteelle, jossa avainhenkilömme kimppuun hyökättiin. Tämä oli viimeinen ammuttamme.

Joukkueemme oli yksi parhaista ja oma osastomme oli aina hieman Karjalan Lennoston parempi. Ammunnat olivat hyvin suunniteltuja. Ainakin meidän joukkueemme oli innoissaan ja motivoitunut mielenkiintoisista ammunnoista. Erityisesti joukkueen hyökkäysammunta oli parasta antia.

Kotimatka sujui hyvin lukuunottamatta pientä proto-ongelmaa. Yhdeksän päiväinen Itäisen Maanpuolustusalueen sotilaspoliisien loppusota oli viimein ohi. Kaikille jäi varmasti leiristä hyvät muistot. Jo kotiutuneet sotilaspoliisit pääsivät vielä kerran kokemaan taistelun jännityksen Varparannassa sekä leirielämän parhaat puolet Sotinpurolla.

Upskok Hirvonen ja uppskok Vähärautio

Joukkokoulutuskauden ampuma- ja koulutusleiri

Leiri pidettiin Sotinpuruolla 20.-23.5. ja sinne osallistuivat joukkotuotantojoukoista Jääkärikomppania vahvennuksineen sekä Kranaatinheitinkomppaniasta kranaatinheitinjoukkue sekä Aliupseerikoulusta tulenjohto-, kranaatinheitin-, panssarintorjunta- ja kiväärilinjat. Leirille osallistui lisäksi SM-maastoammuntakilpailuun valmistautunut prikaatin joukkue luutnantti Pasi Koivusen johdolla. Työkonekurssi toimi alueella vänrikki Jani Särkirannan johdolla 20.-21.5.2002. Leirin henkilövahvuus vaihteli 350 - 400 välillä.

Leirillä ammutut ammunnat olivat taistelija-parinammunta sekä vahvennettu joukkue puolustuksessa valoisalla ja pimeällä -ammunta ja vahvennettu joukkue hyökkäyksessä -ammunta. Kaksi viimeksi mainittua epäsuoran tulen tukevana. Kaikki joukkueammunnat olivat samalla joukkokoulutuskauden koulutustarkastuksia. Jääkärikomppanian joukkueille pidettiin myös räjäytysharjoitus B-alueella ja Aliupseerikoulun panssarintorjuntalinja ampui raskaan kertasingon ammuntoa D-alueella. Leirin ensimmäisenä iltana yliluutnantti Eero Lempinen johti erittäin hyvän miinojen ja panssarintorjunta-aseiden tehon esittelyharjoituksen, mihin kaikki leirijoukot osallistuivat. Leiriohjelmasta jäi toteuttamatta käsikranaatin heittoharjoitus materiaalin käytökiellon takia.

Kaikki ammunnat olivat hyviä ja turvallisia koulutustilaisuuksia. Ammuntojen johto- ja varohenkilöstö sekä kouluttajat ansaitsevat kiitoksen. Erytismaininta annetaan luutnantti Tero Meteliselälle, joka johti esimerkillisellä tavalla hyökkäyksen kranaatinheitinammunnat. Joukkojen toiminta oli pääosin hyvää, mutta kokemattomuudesta johtunut arkuus eri tilanteissa tuli vielä jonkin verran esille. Ammunnat antoivat kuitenkin hyvän pohjan kesäkuun alussa Pahkajärvellä pidetylle Itäisen Maanpuolustusalueen ampumaleirille. Joukkojen henki oli hyvä, jota kuvastaa se, ettei poissa ollut kuin muutamia varusmiehiä. Kenttärovasti Heikki Holkeri lahjoitti arvokkaat kynäsarjat luovutettaviksi leirin päätteeksi kunkin leiriyksikön ja huollon parhaille taistelijoille.

Ampumaleirillä ei sattunut yhtään kuulovauriota-pausta, mutta sitäkin vakavampi liikenneonnettomuus heti maanantaina 20.5. Telakuorma-auton takavaunu kaatui eräessä Välitien mutkassa ja sisällä olleista seitsemästä varusmiehestä neljä loukkaantui lievästi. Kaikki loukkaantuneet varusmiehet toimitettiin ensiavun jälkeen lääkärintarkastukseen Nurmeksen terveyskeskukseen. Todetut vammat olivat tapahtumaan nähden lieviä, kolme loukkaantuneista sai pintanaarmuja sekä lievän aivotärähdyksen ja olivat tapahtumaa seuraavan yön tarkkailtavana leirisairaalassa. Seuraavana aamuna he halusivat jo osallistua omiin ammuntoihinsa. Onnettomuudessa olleista varusmiehistä telakuorma-auton kuljettaja toimitettiin Nurmeksen terveyskeskuksesta vielä Pohjois-Karjalan Keskussairaalaan jatkotutkimuksiin. Niiden mukaan kuljettaja selvisi lievillä lihasvähäyksillä.

Onnettomuus antoi kuitenkin aihetta miettiä toimintaamme onnettomuus- ja kriisitilanteissa. Ovatko toimintatapamme oikeita ja hallitseeko henkilöstömme kyseisenlaisia tilanteita? Edellä mainitussa onnettomuudessa meneteltiin lääkintähuollon osalta oikein, sillä lääkintähenkilöstö kutsuttiin heti tapahtuman jälkeen paikalle. Onnettomuuden jälkeisenä päivänä pidettiin kenttäsaaraanhoidajan toimesta kaikille onnettomuudessa mukana olleille, lukuunottamatta keskussairaalassa ollutta telakuorma-auton kuljettajaa, lyhyt purkutilaisuus onnettomuudesta. Artikkelin kirjoitushetkellä poliisin suorittama tutkinta on kesken, joten vielä emme osaa kertoa onnettomuuden syytä.

Tämän kokemuksen perusteella voimme todeta, että toimintatapamme onnettomuustilanteissa ovat hyviä ja henkilöstömme hallitsee tehtävänsä. Onnettomuustilanne, tiedottaminen ja jälkihoito mukaanlukien, hoidettiin mallikelpoisesti. Siitä erityiskiitos yliluutnantti Aimo Saira-

selle, kenttäsaaraanhoidaja Johanna Ahvalolle ja yliluutnantti Taneli Mäkiselälle sekä varuskunnassa asiaa hoitaneille sairaanhoitaja Riikka Varikselle, sosiaalikuuraattori Anne Laitiselle ja kenttärovasti Heikki Holkerille.

Yhteenvetona voimme leiristä todeta, että ammunnan johtajat johtivat korkealla ammattitaidollaan vaativat ammunnat ja joukkojen koulutustaso oli hyvä. Varusmiesjohtajamme olivat erittäin oma-aloitteisia ja osaavia. Joukkojemme henki oli erinomainen ja se näkyi myös ammuntojen tuloksissa. Leirin huolto-organisaatio toimi jälleen kerran kiitettävästi, sotilaskotikin palveli meitä aamuvarhaisesta iltana kymmeneen saakka. Lämpimät kiitokset sisarille! Sää suosi leirijoukkojamme, joskin valaisuvälineitä ei pystytty pimeäämmunnoissa juurikaan käyttämään kuivan aluskasvillisuuden syytymisvaaran takia.

Tämä leiri jää kuitenkin useimpien mieliin edellä mainitusta onnettomuudesta, mikä näkyi tässäkin kirjoituksessa. Toki joissakin asioissa meille jäi hieman parantamisen varaa. Kummikuntia ja maanpuolustuksen ystäviä toivotan tervetulleiksi seuraamaan Sotinpuruolle seuraavaa, entistä parempaa, II/02-saapumiserän leiriä marraskuussa. Tavataan siellä!

Leirin johtaja
Everstiluutnantti Jouni Mattila

Kuva: jääkäri Kontkanen

Linnoitusleiri Sotinpurolla

Maanpuolustuskorkeakoulun koulutustaidon laitos toimeenpani jalkaväen linnoitusleirin Sotinpurolla 6. - 10.5.2002. Leirille osallistui-

vat 86. kadettikurssin jalkaväkijoukko sekä Pohjois-Karjalan Prikaatin Aliupseerikoulun kiväärilinja. Leirin johtajana toimi kapteeni Jarmo Korpela. Prikaatimme puolelta toimintaa valvoi kiväärilinjän johtaja, yliluutnantti Pertti Kettunen. Pioneeritekniisena asiantuntijana leirillä toimi kapteeniluutnantti Mika Niemi.

Harjoituksen tarkoituksena oli linnoittaa tulevaan komppanian puolustusammuntaan käytettävän yhden joukkueen tukikohta. Viikon tavoitteena oli pystyttää taistelijaparien betonielementtipoterot, sinko- ja ilmatorjuntakonekivääripoteroit sekä aloittaa taisteluhautojen rakentaminen. Lisäksi rakensimme tukikohdan yhteyteen erillispesäkkeen, johon pystytettiin raskaan kertasingon tuliasemat.

Rakennustyöt toteutettiin siten, että kiväärilinja jaettiin noin kuuden oppilaan työosastoihin, jotka kadetit ottivat johdettavikseen. Työosastot rakensivat vastuulleen annetut tuliasemat, kadettien johtaessa omalla esimerkillään. Kadettien rento ja asiantunteva ote toimikin hyvänä mallina tuleville ryhmänjohtajille, jotka jaksoivat pausia töitä hyvin paahtavasta auringonpaisteesta ja pitkistä työpäivistä huolimatta. Ajan säästämiseksi työkoneet olivat käyneet edeltävällä viikolla kaivamassa tuliasemat auki.

Varsinaiseen poteroiden pystytykseen ja juoksu-hautojen kaivamiseen saivat kadetit työosastoinen varsin vapaat kädet. Kovin yksinkertaisilta vaikuttaneet poterot kuitenkin osoittautuivat ennalta kuviteltua vaikeammiksi pystyttää, minkä vuoksi työn jälki oli varsin vaihtelevaa. Tarkkojen piirustuksien puuttuessa työt jouduttiinkin lukuisia kertoja pysyttämään työnjohtajan hakiessa konsultointiapua. Töiden täydellisesti

pysähtyessä selvisi, ettei kukaan oikein tiennyt, miten aaltopeltisten hautojen pitäisi tarkalleen muodostua.

Suurena apuna linnoitustöissä olivat Markku Nevalaisen työkoneet kuljettajineen sekä prikaatin omat työkoneet. Asiantuntemusta yksityissektorilta toivat siviilityökoneiden kuljettajat, jotka olivat ennenkin olleet mukana vastaavissa töissä. Pelkällä lapiotyövoimalla olisi työsarka kivikoisessa maastossa ollut lähes mahdoton. Sekä kadeteille että oppilaille muodostui hyvä käsitys siitä, mitä linnoittaminen vaatii sodanajan olosuhteissa. Talven saapumiserän lumipoteroihin tottuneet varusmiehet saivat myös hyvän kuvan oikeasta tuliasemasta oikeine suojavahvuksineen.

Työpäivän pituudeksi oli valittu 12 tuntia, töiden alkaessa klo 8 ja loppuessa klo 20. Näin pitkistä päivistä kuitenkin suosituttiin joustamaan muun muassa jääkiekon MM-kisojen vuoksi. Pitkiltä tuntuneet työpäivät eivät kuitenkaan päässeet uuvuttamaan työntekijöitä liikaa huollon toimissa hyvin ja levon ollessa

varsin riittävää. Huollosta vastasi Pohjois-Karjalan Prikaatin oma talousryhmä huoltopäällikkönään kiväärilinjän toinen kouluttaja, luutnantti Harri Kankainen. Raskaita työpäiviä keventämään talousryhmä järjesti huoltopäällikön johdolla oppilaille muun muassa "koulutusta" tikkupullan paistosta. Edellä mainittujen lisäksi työntekijöitä virkistivät päivittäinen saunomismahdollisuus ja sotilaskotiauto.

Upskok Ari Karjalainen, upskok Olli Tuunainen.

Kuvat: Aliupseerikoulu

Itäisen Maanpuolustusalueen Yhtymäharjoitus 10.-20.6.2002, SAHA-02

Tammikuussa palvelukseen astuneen saapumiserän koulutuksen huipentuma oli kesäkuun yhtymäharjoitus. Sen ampumaleirivaihe oli sissien ja tiedustelijoiden osalta 8. - 12.6. Sotinpurolla, kun puolestaan muiden joukkojen kovapanosammunnat suoritettiin Pahlajärvellä 10. - 14.6. Kaikkien maanpuolustusalueen varusmiesjoukkojen yhteinen taisteluharjoitusvaihe toteutettiin 15. - 19.6. Juvan, Sulkavan ja Puumalan alueilla. Tähän vaiheeseen osallistui myös reserviläisjoukkoja. Harjoituksen jälkeiset huolto- ja huoltopiteet tehtiin prikaatimme joukkojen osalta 20.6. Kontiorannassa. Tämä tarina ei käsittele Sotinpurolla pidettyä ampumaleiriä, vaan muita yhtymäharjoituksen osia.

Tähän Savon Prikaatin johtamaan yhtymäharjoitukseen osallistuivat prikaatimme kaikki perusyksiköt. Lisäksi harjoitukseen osallistui henkilöstöä kaikista esikuntiemme ja huolto-organisaatiomme toimipisteistä. Pohjois-Karjalan Prikaatista muodostettiin joukkueen hyökkäysammunnan työryhmä, jota johti yliluutnantti Jani Harju. Hyökkäysammunnassa suoritettiin Savon Prikaatin kahden jääkärijoukkueen osalta kokeilu, jossa ampuva joukko varustettiin kokonaisuudessaan oranssinvärisillä kypärähupuilla.

Koko Jääkärikomppania sekä Kranaatinheitinkomppanian ja Aliupseerikoulun kranaatinheitinjoukkueet aloittivat harjoituksen 10.6. junakuljetuksella. Joukot "junailivat" Kontiolahdelta Vuohijärvelle ja siirtyivät sieltä edelleen moottorimarssina Pahlajärvelle siten, että olivat perillä hyvissä ajoin illalla.

Jääkärikomppaniamme jääkärijoukkueet ampuivat Pahlajärvellä joukkueen puolustus- ja hyökkäysammunnat. Sen komento- ja huolto-

joukkueet ampuivat ryhmän puolustusammunnan. Kranaatinheitinjoukkueemme tukivat leirin jääkärijoukkueiden joukkueammuntoja kranaatinheitinkomppanian osana puolustusammunnassa ja kevytheitinjoukkueena hyökkäysammunnassa. Maastopalovaaran vuoksi joukkueammuntoja ei voitu tukea kaikkina päivinä tykistöllä ja kranaatinheitinistöllä. Epäsuoran tulen yksiköt olivat kuitenkin joka päivä tilanteenmukaisesti tuliasemissa ja ne toteuttivat tulienjohtajien tulikomennot muuten, mutta kranaatteja vaan ei työnnetty jokaisessa amunnassa putkeen.

Ampumaleirivaiheen aikana jääkärikomppanioilla oli yksipäiväinen yksikköharjoitus. Pohjois-Karjalan Prikaatin komppaniolla se oli keskiviikkona 12.6. Harjoituksen tarkoituksena oli hioa komppanian toimintoja hyökkäystaistelussa sekä kohottaa johtajien käskynanto- ja johtamisvalmiutta 15.6. alkanutta taisteluharjoitusvaihetta varten. Harjoitus toteutettiin niin, että jääkärikomppania hyökkäsi Savon Prikaatin Aliupseerikoulun muodostamaa maaliosastoa vastaan. Molemmilla osapuolilla oli käytössään taistelijan simulaattorit kuten taisteluharjoitusvaiheessakin.

Apumaleirivaiheessa kaikki leirijoukot pääsivät tutustumaan muiden joukkojen pääka-

KORVEN KÄTKÖISTÄ

lustoon näyttelyssä, joka järjestettiin torstaina 13.6. Telakuorma-auto "edusti" prikaatiamme näyttelyssä.

Taisteluharjoitusvaiheeseen ja sen mukaisiin kokoonpanoihin siirryttiin ampumaleirin jälkeen 15.6. mennessä. Pohjois-Karjalan Prikaatin Jääkärikomppaniasta oli muodostettu jo ampumaleirivaihetta varten sinisen puolueen yksi jääkärikomppania. Sissikomppania perusti keltaiselle puolelle tiedustelukomppaniaan tiedusteluosaston ja viestijoukkueen osia. Lisäksi Sissikomppania asetti sotaharjoituksen johdon esikunnan käyttöön sotilaspoliisiryhmän. Kranaatinheitinkomppaniasta muodostettiin sinisen puolen toiselle jääkäripataljoonalle tulenjohto- ja viestipatteri sekä tulijoukkue kranaatinheitinkomppaniaan. Aliupseerikoulu perusti keltaiselle puolelle moottorjalkaväkikomppanian osia sekä siniselle puolelle tulijoukkueen Kranaatinheitinkomppanian tapaan. Esikunta- ja Huoltokomppania asetti harjoitusjoukoillemme kuljettajia sekä tuki lisäksi harjoituksen esikunta- ja huolto-osia upseerikokelailla ja ryhmänjohtajilla. Aliupseerikoulun ja Esikunta- ja Huoltokomppanian varusmiehistä perustettiin joukkueen hyökkäys-ammuntatyöryhmän toimitsijaosasto. Edellä mainittujen joukkojen lisäksi Pohjois-Karjalan Prikaati asetti harjoituksen keltaiselle puolelle pataljoonan esikunnan osia ja taistelupanssari-

vaunun miehistöineen sekä harjoituksen johdon käyttöön koulutustason mittaajan, jona toimi Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, eversti-luutnantti Simo Antikainen. Lisäksi prikaatimme asetti keltaiselle puolelle erotuomareita, tulenkuvaryhmän, simulaattoriupseerin ja kuljetusvälinehuollon osia.

Taisteluharjoitusvaihe savolaisessa, rehevässä pusikkomaastossa ja osittain jopa kalliokossa oli joukoillemme hikinen ja sangen opettavainen kokemus. Pitkähköt hyökkäysmatkat ja hyökkäysvaiheiden väliset siirtymiset olivat joukkojen johtajille haastavia. Tilanteenmukainen, hyvin suunniteltu ja toteutettu muonitus sekä nestehoito korostuivat taistelukunnan ylläpitäjinä levon ohella. Suuria virheitä johtajien ei ollut vara tehdä, eikä niitä tehty.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen suoritus-tasoa mitattiin maanpuolustusalueen esikunnan toimesta siten, että lauantaina 15.6. oli vuorossa jääkärikomppania ja sunnuntaina 16.6. Savon Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin yhteisesti muodostama kranaatinheitinkomppania.

Harjoitusjoukot olivat muun toiminnan ohella myös tutkimustoiminnan kohteina. Tutkimuksen aiheina olivat simulaattoritoiminta ja jääkäripataljoonan osien toiminta ja varustus. Simulaat-

toireihin liittyvän tutkimuksen johti luutnantti Marko Vulli Savon Prikaatista ja jääkäripataljoonaan liittyvän tutkimuksen Maasotakoulun tutkimusryhmä.

Omat erityispiirteensä harjoitukseen toivat prikaatimme joukkojen osalta jo aiemmin mainittu junakuljetus, taistelupanssarivaunun siirtojärjestelyt sekä telakuorma-autojen ja henkilöstön siirrot kuorma-autoyhdistelmillä ja linja-autoilla 14.6. Pahkajärven ampumaleiriltä taisteluharjoitukseen Juvalle ja 19.6. Puumalasta harjoituksen päätteeksi Kontiorantaan.

Prikaatin komentaja, eversti Asko Kohvakka seurasi joukkojensa toimintaa niin ampumaleirinkin taisteluharjoitusvaiheessakin. Harjoituksen mukavinta antia olivat prikaatimme varusmiesten yritys- ja osaaminen. Sitä kautta harjoitukseen osallistunut henkilökunta sai parhaan kiitoksensa tekemästään koulutustyöstä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin osaston vanhin, majuri Arto Muhonen

Teksti ja kuvat: Majuri Arto Muhonen

Kokemuksia Kosovosta

Monikansalliset joukot Kosovossa (KFOR, Kosovo Force) ovat turvaamassa sodan jälkeistä jälleenrakentamista sekä mahdollistamassa eri kansanryhmien sopeutumista jälleen yhdessäelämiseen. Suomen Pataljoona toimii KFOR-joukoissa osana brittijouhoista monikansallista prikaatia. Tehtävä on haastava, sillä suomalaisten on kyettävä toimimaan paitsi vieraassa kulttuurissa ja väliin vaikeissakin olosuhteissa, myös osana useista eri kansallisuuksista koostuvaa joukkoa.

Suomalaisten ammattitaitoa rauhanturvatehtävissä on arvostettu kansainvälisesti jo vuosikymmenten ajan. Nyt läheltä toimintaa seuranneena voin todeta, että suomalaisista muodostunut kuva on oikea. Silti meilläkin on omat heikkouktemme ja vielä runsaasti opittavaa muilta.

Tilanne Kosovossa on kehittynyt turvallisempaan suuntaan kuluneen vuoden aikana. Kun vielä vuosi sitten etnisten ryhmien väliset väkivaltaisuuDET olivat luonteeltaan ihmisuhreja vaativia, niin nykyään näiden tapahtumien tilalla raportoidaan kivityksistä ja joistakin pahoinpitelyistä. Tilanteen rauhottuminen onkin asettanut vaatimuksia toimintamenetelmien muuttamiselle. Suomen Pataljoonassa operatiivisen toiminnan periaatteita on kehitetty viimevuoden lopulta alkaen; taloetsinnöistä on siirrytty alue-etsintöihin, joista onkin saatu kohtuullisia aselöytöjä. Suurimman haasteen asettaa kuitenkin rinnakkaiseloon ohjaavien operaatioiden suunnittelu ja toteuttaminen. Nämä pitkäkestoiset operaatiot sisältävät useita pieniä operaatioita normaaleista etsinnöistä monietnisiin ja monikansallisiin markkinapäiviin ja muihin tapahtumiin. Kaikissa operaatioissa pyritään käyttämään hyväksi myös psykologisia keinoja tavoitteena asenteiden muokkaaminen suvaitsevaisuuteen ja vastuuntuntoon.

Suomalaisesta itsetunnosta ja motiivoinnista ulkomailla

Me suomalaiset olemme todenneet oman itsetuntonne heikkouden varsinkin ulkomaalaisten seurassa. Tämä näkyy myös kansainvälisissä tehtävissä. Vaikka ylempi johtoporras ja naapurit antavat toistuvasti hyvää palautetta, on suomalaisen vaikea uskoa omaa kyvykkyyttään.

Itsetuntoa pyritäänkin pönkittämään muiden kustannuksella. Olemme hyvin kärkeviä, omassa keskuudessamme, arvioimaan muiden kansallisuuksien tekemisiä. Tämä on myös suurimpana esteenä omien toimintatapojen ja menetelmien kehittämiseksi; emme osaa käyttää parhaalla mahdollisella tavalla hyväksimme monikansallista ympäristöä ja omia hyväksi havaittuja menetelmiämme. Tämä tilanne on myös muuttumassa. Osallistamalla ja toimeenpanemalla monikansallisia operaatioita, joissa yksittäiset sotilaat joutuvat toimimaan muiden kansallisuuksien kanssa, poistamme ennakkoluulojamme, ja siten vähennämme perusteetonta arvostelua. Keskeisen prikaatin koheesio onkin parantunut jatkuvasti. Meidän suomalaisten on hyväksyttävä ja tunnustettava itsemme niin heikkoine kuin vahvoine puolinemmekin. Tämä helpottaa oikeasuuntaisten asenteiden muodostumista suhtautumisessa muihin kansallisuuksiin.

Ammattimaisessa asenteessa on vielä parannettavaa. Motivoitunut suomalainen rauhanturvaaja tekee työnsä viimeisen päälle ammattimaisesti. Ongelmia muodostuu silloin, kun operatiivisen turvallisuuden takia kaikkea ei voida kertoa. Suomalainen sotilas on pääsääntöisesti niin fiksu, että hän huomaa, milloin motivointi ei perustu todellisuuteen. Jos motivointi ei ole kunnossa, suomalainen täyttää tehtävänsä puolihuolimattomasti minimitasolla. Tässä lienee yksi ero ammattisotilaisiin, jotka tekevät pääsääntöisesti vaikka kissan puusta noudon samalla jämakällä ammattimaisuudella kuin vaarallisen rikollisen kiinniotonkin.

Niin ikään monet pikkuasiat, joista tunnistaa todellisen ammattilaisen, ovat suomalaisille vaikeita muistaa. Esimerkkinä voisi mainita vaikka aamuisen parranajon ja sotilaallisen pukeutumisen. Kokonaiskuva joukosta muodostetaan kuitenkin yksittäisen sotilaan perusteella. Kansainvälisissä tehtävissä edustetaan aina joukkoa. Rauhanturvatehtävässä toimittaessa onkin aina muistettavaa palvelevansa suomalaisessa sotilasjoukossa, jonka kautta ulkopuoliset arvioivat paitsi kyseistä joukkoa, myös koko Suomen puolustusvoimia.

Toiminnan ja ajattelun vapaus vahvuutena

Suomalaisilla on omat vahvuutensa, jotka tulevat joukon reserviläistaustasta ja myös kansanluonteesta. Yksi näistä on toiminnan ja ajattelun

vapaus sekä kyky soveltaa opittua erilaisissa tilanteissa. Vastuuta osataan jakaa alaspäin aina jääkärille asti. Tämä on voimavara, mitä ei kaikissa ammattiarmeijoissakaan täysin hallita. Osittain tämän ansiosta suomalaiset osaavat tarpeen tullen soveltaa ja sovittaa toimintansa tilanteen mukaiseksi joustavalla tavalla. Suomalaisen suurin vahvuus on myös luotettavuus.

Sopeutuminen kulttuuriin

Kaikkein vaikeinta, eikä pelkästään suomalaisille, tuntuu kuitenkin olevan muistaa se, että toimintaan vieraalla maaperällä ja vieraassa kulttuurissa. Tähän ongelmaan törmää usein, tiukasta ohjeistuksesta huolimatta. "Kähtävä"-ajattelu putkahtaa toisinaan pintaan, eikä paikallista kulttuuria ja sen ominaispiirteitä osata arvostaa tai haluta ymmärtää. Toisaalta koulutus ja kulttuurin tunteminen vähentää ennakoasenteita huomattavasti. Suomen Pataljoonassa onkin saatu hyviä kokemuksia elävästi paikalliskulttuuria esittelevistä kulttuuri-illoista.

Lopuksi

Kaiken kaikkiaan suomalainen rauhanturvaaja ja sotilas on luotettava, suorasukainen ja itsenäiseen toimintaan kykenevä ammattilainen, joka kuitenkin vaatii erilaisen johtamisotteen kuin monien muiden kansallisuuksien sotilaat. Jääräpäisyys, itsetunnon haavoittuvuus ja monet muut suomalaiselle ominaiset pikkupiirteet tulee ottaa huomioon johtamisessa; johdettavat on tunnettava hyvinkin tarkkaan, niin rauhanturvatehtävissä kuin Suomea puolustettaessa.

Majuri Kimmo Lindberg palvelee operaatiopäällikkönä Suomen Pataljoonassa Kosovossa. Hän on palvellut aiemmin muun muassa Karjalan Jääkäripataljoonassa ja Pohjois-Karjalan Prikaatissa.

Rauhaa turvaamassa Kosovossa

Camp Christina.

Kaikki alkoi 4.10.2001, kun laskeuduin alas lentokoneesta Pristin lentokentällä, jonne Finnair oli lennättänyt uuden rotaation verran suomalaisia rauhanturvaajia. Kosovossa on kaksi rotaatiota, jolloin aina vaihdetaan noin puolet miehistä.

Sain sijoituspaikakseni Bravo-komppanian ja siellä 5. joukkueen, jonka johtaja olin. Joukkueeni kalustona oli TOW-panssaritorjuntaohjukset, ja se oli majoittunut Camp Christinaan noin kaksi kilometriä Lipljanin pohjoispuolelle Suvion pikkukylän liepeille.

Uuden omaksumista ja kotiutumista alueelle helppotti, että Bravo-komppanian päällikkönä toimi meille prikaatilaisten tuttu mies eli Pelkosen Panu. Samoin entinen 5. joukkueen johtaja, Kuhmosen Jari Savon Prikaatista oli entuudestaan tuttu kaveri. Kahden viikon perehdyttämisaajan jälkeen Kuhmosen Jari lähti Suomeen uudella Volkswagen Passatillaan ja jätti minut oman onneni nojaan. Oli selvittävä omin neuvoin.

Työt alkoivat heti Jarin lähdettyä täydellä teholla. Työtä riittikin paljon, sillä uutena joutuu usein tekemään asioita kahteen kertaan. Tunnetusti oppihan menee kuitenkin parhaiten

perille kantapään kautta ja vain tekemällä oppii. Viikottaiset operatiiviset työt koostuivat hyvin monenlaisista tehtävistä, kuten työaikojen suunnittelusta miehistölle, ajoneuvopartiosta, jalkapartioista, saatoista ja erilaisista operaatioista. Työt eivät rajoitu pelkästään operatiivisiin tehtäviin, vaan todellinen työsarka alkaakin vasta, kun saapuu partiosta tukikohtaan ja aloittaa nuorimmaisten äitinä ja isänä, toisinaan siivoustai rakennustyönjohtajana.

Rauhanturvaajan rooli on muuttunut paljon viimeisinä vuosina. Libanonin aikainen passiivinen rauhanturvaaminen on vaihtunut aktiiviseksi, jossa sotilaille on erittäin hyvät oikeudet puuttua ennakkolta kaikkiin epäkohtiin ja tällä tavalla estää tilanteiden pahentuminen. Esimerkkejä tästä aktiivisesta rauhanturvaamisesta ovat nopea tilanteisiin reagointi, aktiivinen tiedustelu ja paikallisen väestön auttaminen pataljoonan Cimic-osien avulla (Cimic=civil military co-

operation). Esimerkkinä hyvistä oikeuksista on, ettei edes poliisi saa pysäyttää sotilaita, mutta sotilaat voivat tarvittaessa tarkastaa poliisin tai hänen ajoneuvonsa.

Nykyisin muodissa olevat monikansalliset operaatiot ovat hyvin yleisiä ja niinpä meillä on ollut onni saada ulkomaalaisia vieraita tukikohtamme lähes viikottain. Yleisimpiä vieraita ovat britit, mutta ruotsalaiset ja norjalaisetkaan eivät ole harvinaisia. Monikansallisuus ei ole ongelma, vaan monessa tilanteessa se on vahvuus, jota me ujomme suomalaiset kartamme luullen, ettei meidän kielitaitomme riitä asioiden selvittämiseen.

Yhteenvetona voin suositella kaikille, joilla on mahdollisuus, palvelemista monikansallisissa tehtävissä. Toki välillä elämä ei ole ruusuilla tanssimista, mutta pitkä oppimäärä tulee väkisinkin suoritettua syväjohtamisessa. Samalla oppii arvostamaan suomalaista sotilaskoulutusta ja suomalaisen sotilaan oma-aloitteisuutta.

Hyvää jatkoa kaikille ja törmätään kun tavataan!

Lutnantti Juha Ratinen

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

Valinta on Sinun:
**Vaihda
vihreälle**

www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy Puh. 010 802 662
arkisin klo 8-18

Hae auto
netistä
www.autotalolaakkonen.fi

  Autotalo Laakkonen

KARJALAINEN
Joensuu

 Fortum

McDonald's™

**Canon Keskus
artema**

OPEL
www.timosenauto.fi

Nuoret heräämässä

Prikaatissamme palvelevien varusmiesten mielenkiinnon herättäminen kiltatyöhön on aina ollut tärkeä tehtävämme. Vanhan käytännön mukaan jokaiselle saapumiserälle esitellään killan toimintaa kahdesti. Ensimmäisen kerran tapaamme varusmiehet heti heidän saavuttuaan palvelukseen ja on myönnettävä, että tilaisuuksista tahtoo usein muodostua esittelöiden yksinpuhelua. Uusilla aloilla on varmasti paljon muutakin ajateltavaa kuin kiltatyö. Näissä tilaisuuksissa he eivät yleensä esitä kysymyksiä, mutta jotakin heille toivottavasti jää mieleen siitä työstä, mitä teemme heidän hyväkseen.

Toisen kerran tapaamme heidät samanlaisessa esittelytilaisuudessa hieman ennen kotiuttamista. Näissä tilaisuuksissa keskitytään esittelemään kiltatoimintaa reserviin siirtymisen jälkeen. Tällöin varusmiehet saattavat esittää muutamia kysymyksiäkin. Yleensä kuitenkin vain muutama käsi nousee kysyttäessä, kuinka moni

voisi jossakin vaiheessa liittyä killan jäseneksi. Heinäkuun 5. päivänä kotiutuneille järjestetyt kiltainfot olivat miellyttävä yllätys. Muutamissa yksiköissä esitettiin todella paljon kysymyksiä ja jopa toiveita kiltatyön parantamiseksi. Kotiutuvat kyselivät kiinnostuneina esimerkiksi killan jäsenten osallistumisesta toimintaan ja mahdollisuudesta osallistua myös laajemmalla tapahtuvaan vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Jotkut olivat myös valmiita liittymään kiltamme jäseneksi jossain vaiheessa elämäänsä. Tämän kaltaiset viestit nuorten kiinnostuksesta ovat kannustin kehittämään toimintaamme yhä useampia reserviin siirtyviä houkuttelevaksi.

Kiltatyömme tärkein osa tapahtuu paikallistasolla, mutta tärkeää on päästä myös seuraamaan valtakunnallisella tasolla tapahtuvaa toimintaa. Killallamme on jo pitkään ollut hyvä edustus Maanpuolustuskiltojen liiton toiminnassa. Mikkelin liittokokouksessa 13.4.2002 valittiin Eero

Hintikan tilalle liittovaltuuston jäseneksi Jari Jurvanen ja vaalivaliokuntaan valittiin Riitta Bromanin tilalle Pauli Reinikainen. Kiitos Eerolle ja Riitalle heidän suuriarvoisesta työstään liittotasolla sekä menestystä heidän seuraajilleen!

Kiltatyömme jatkuu pitkälti toimintasuunnitelmamme mukaisesti. Alkuvuoden tapahtumista toimintamme esittely Prikaatin henkilökunnalle ja retki Murtovaaran talomuseolle yhdessä Kontiolahden sotilaskotisisarten kanssa ovat esimerkkejä ryhmistä, joiden kanssa toivon yhteistyön edelleen kehittyvän.

Hannu Saharinen
Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan puheenjohtaja

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:

1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.

Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546

ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY

VIIPURIN RYKMENTIN HISTORIA

Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo
Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen
vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan
Prikaatin Killan kautta varusmiesten
hyväksi.

Maanpuolustus- kilttojen liitto ry

Maanpuolustuskiltojen liitto ry on vapaaehtoisen maanpuolustustyön kansalaisjärjestö, jonka tehtävänä on toimia jäsenyhdistystensä kattojärjestönä, luoda ja ylläpitää toimintaedellytyksiä sekä tarjota palveluja jäsenilleen, kasvattaa kansalaisten maanpuolustustahtoa ja -tietoutta sekä toimia aktiivisesti ja vastuullisesti vapaaehtoisessa maanpuolustusjärjestelmässä.

Maanpuolustuskiltojen liittoon (MPKL) kuuluu 104 jäsenyhdistystä, joiden yhteinen henkilöjäsenmäärä on 31 000, heistä noin 3000 on naisjäseniä. Alueellisia yhteistyöelimiä toimivat kiltapiirit, joita on 16 kappaletta. Killat ovat joko aselaji-, perinne-, alueellisia tai joukko-osastokiltoja. Kilttojen jäsenyys on riippumaton sotilasarvosta, sukupuolesta tai iästä. Liitto on jäsenenä Maanpuolustuksen Tuki ry:ssä, Maanpuolustuskoulutus ry:ssä, Reserviläisurheiluliitto ry:ssä ja Naisten Valmiusliitto ry:ssä.

Kiltatoiminta on monipuolista. Sen toimintasektoreita ovat esimerkiksi vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus, turvallisuuspolitiikan koulutus, joukko-osastojen ja aselajien perinteiden ylläpitäminen, kuntourheilutoiminta, julkaisu- ja palkitsemiset ja maanpuolustusjuhlat. Myös pohjoismainen yhteistyö on osa kiltatoimintaa, veljesjärjestöjä on Norjassa, Ruotsissa ja Tanskassa. Maanpuolustuskiltojen liitto omistaa Kustannusosakeyhtiö Suomen Miehen, joka julkaisee Suomen Sotilas -lehteä. Liiton tiedotuslehtenä on Maanpuolustaja -lehti.

Liiton puheenjohtaja on toimitusjohtaja Erko Kajander Rannikkojääkärikillasta, varapuheenjohtajat ovat toimitusjohtaja Kari Kallonen Kaartin Jääkäriyrykmentin Killasta ja everstiluutnantti evp Juhani Hannila Pohjan Prikaatin Killasta. Liiton toiminnanjohtajana toimii Jarmo Merinen ja järjestöpäällikkönä Henry Siikander.

Lisätietoja kiltatoiminnasta saa liiton internetsivuilta osoitteesta www.mpk.fi.

Maanpuolustuskiltojen liitto ry
Döbelninkatu 2, 00260 Helsinki
puh. (09) 491 492
fax. (09) 492 058
sähköposti: toimisto@mpkl.fi
internet: www.mpk.fi

Peter Fagnäs Maanpuolustuskiltojen liiton liittovaltuuston puheenjohtajaksi

Mikkelissä 13.4.2002 pitämässään kokouksessa on Maanpuolustuskiltojen liiton liittokokous valinnut seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi puheenjohtajaksi Peter Fagnäsin. Fagnäs on Pohjola-Yhtymä Oyj:n hallituksen puheenjohtaja ja edustaa Kaartin Jääkäriyrykmentin Kilttaa. Kuusi vuotta liittovaltuustoa johtanut Rakuunakilttaa edustava pankinjohtaja Matti Louekoski ei enää asettunut puheenjohtajaehdokkaaksi. Ensimmäisenä varapuheenjohtajana valittiin jatkamaan toimikaudella 2003-2004 Kaartin Jääkäriyrykmentin Killan Kari Kallonen.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan uudet edustajat Maanpuolustuskiltojen liitossa

Liittokokouksessa 13.4.2002 Mikkelissä valittiin liittovaltuustoon pitkäaikaisen jäsenemme Eero Hintikan tilalle kiltamme tiedotussihteeri Jari Jurvanen.

Vaalivaliokuntaan valittiin Riitta Bromanin tilalle hallituksemme jäsen Pauli Reinikainen.

Molemmilla tehtävistään eronneilla olisi ollut kannatusta jatkaa edelleen tehtävässään. Heidän osallistumisensa vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön liittotasolla on ollut arvokasta kiltamme kannalta.

Tekstit: Kilta ja toimitus
Kuva: Jari Jurvanen

Jari Jurvanen

Muistilista killan tapahtumista syyskaudella 2002

Maanpuolustusmessut Jyväskylässä

Teemme päivän retken Jyväskylässä järjestettävälle Maanpuolustusmessuille 7.9.2002. Esillä on alan viimeisin tieto/taito ja mukana menossa on paljon maanpuolustushenkisiä ihmisiä. Aikataulusta ja ilmoittautumisesta kerromme vielä lähempänä ajankohtaa. Lähde mukaan mielenkiintoiselle retkelle, jossa on paljon nähtävää ja koettavaa!

Maanpuolustusjuhla Kiteellä

Perinteinen maanpuolustusjuhla järjestetään tänä vuonna Kiteellä 27.9.2002. Tarkempia tietoja ilmoitamme lähempänä ajankohtaa Kiltapalstalla. Tervetuloa mukaan nauttimaan korkeatasoisesta ohjelmasta!

Kiltapäivä

Tämän vuoden Kiltapäivä järjestetään 5.10.2002 Kontiorannassa ja päivä koostuu mukavasta yhdessäolosta, leikkimielisistä kilpailuista, saunomisesta, uimisesta sekä illanvietosta ja palkintojen jaosta. Kiltapäivään ovat tervetulleita kaikki jäsenet sekä heidän perheenjäsenensä ja läheisensä. Tiedotamme Kiltapäivästä tarkemmin Kiltapalstalla syyskuussa. Tulkaa joukolla viettämään mukavaa päivää ulkoillen ja tavaten maanpuolustushenkisiä ystäviä!

Internet-sivut

Loppukesän aikana lisäämme oman internetsivumme Maanpuolustuskiltojen Liiton sivuille, joka tulee toimimaan info-palstana tulevista tapahtumista ja aikatauluista sekä esittelynä kiinnostuneille. Toki tietoa laitetaan myös Kiltapalstalle ja jäsenille jaettaviin tiedotteisiin,

mutta nopeimmin sen löytää reilun kuukauden päästä osoitteesta www.mpk.fi ja valitsemalla sieltä jäsenyhdistyksien joukosta Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n. Tällä hetkellä siellä oleva linkki ohjaa puolustusvoimien sivuille, jossa meillä on oma esittely Prikaatimme yhteydessä <http://www.mil.fi/>.

Tässä tärkeimmät Kilta-tapahtumat syyskaudella. Syyskokous tulee myös vielä, mutta siitä tuonnempana. Tulkaa rohkeasti mukaan Kiltamme tapahtumiin ja tuokaa ystäviännekin mukana, sillä jäsenhankintamme ei loppunut viime vuoden teemaan. Sitä voi jokainen tehdä aina kun löytää ihmisen, joka on kiinnostunut toiminnastamme. Vapaaehtoinen maanpuolustus on hyvä harrastus.

Aurinkoista loppukesää!
Tiedotussihteeri
Jari Jurvanen

Kuva: Toimitus

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan toimintakalenteri

Elokuu

II/02 saapumiserän vala Kaavilla 17.8.2002

KPK:n syysjotos

Syyskuu

Hallituksen kokous

Retki Jyväskylään Maanpuolustusmessuille 7.9.2002

Maanpuolustusjuhla yhdessä JR9 Killan kanssa Kiteellä 27.9.2002

Allakointitilaisuus Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa

Lokakuu

Kiltapäivä Kontiorannassa 5.10.2002

Kotiuttamisinfo I/02 (270 vrk)

Kotiuttamisjuhla I/02 (270 vrk)

Hallituksen kokous

Marraskuu

Syyskokous

Osallistumme Prikaatin vuosipäivän viettoon 20.11.2002

Hallituksen kokous

Joulukuu

Hallituksen kokous

Mahdollisesti osallistuminen Kontiolahdella järjestettävään reserviläisten joulutuliin

Osallistumme itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin 6.12.2002

Osallistumme jouluaaton kunniavartioon Joensuuun sankarihaudalla

Kiltaretki Pietariin ja Tallinnaan

19. - 21.7.2002

"Pietarin iloiset rouvat."

Pietarin upeimpia nähtävyyksiä on Kirkko Veren päällä.

Pääsimme myös tutustumaan suomalaisten kunnostamaan luterilaiseen Marian kirkkoon. Hiljennyimme, ja jotkut veisasivatkin, kirkon kauniin pelkistetyissä sisätiloissa.

Tähystäjän avulla pääsimme siltojen ali pois suuresta Pietarin kaupungista.

Matkanjohtajan tärkeisiin tehtäviin kuului myös matkalaisten nestetankkauksesta huolehtiminen lämpimien ajomatkojen välillä.

Matkamme pääkohteita oli Narvan kaksoiskaupunki Venäjän ja Viron rajalla. Linnoituksessa kuulumme mielenkiintoisen esitelmän joukko-osastomme historiaan liittyvästä Narvan taistelusta.

Paluumatkalla uudella Romantica-laivalla päätimme yhteisen kahvihetkemme Karjalaisten lauluun.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Yhteistoimintaa

Ratsumiehet järjestivät yhdessä Joensuun Ratsastajat ry:n ja Joensuun Ratsastusopisto Oy:n sekä Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n kanssa maanpuolustus- ja perinnehenkisen HENKI JA RYHTI -tapahtuman 09.06.2002. Tapahtuman tarkoitus oli edistää ja vaalia Pohjois-Karjalan ratsuväen ja kiltaperinteiden yhteishenkeä. Ohjelmassa oli kutsukilpailu, jonka lajeina olivat ilmapistooliammunta ja esteratsastus. Kilpailuun otti osaa noin 50 kilpailijaa, joista ratsukoita oli noin 20. Tapahtuman suojelijana toimi Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja, eversti Heino Pikkukangas ja kilpailunjohtajana Tapio Piha.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killasta mukana olivat prikaatin esikuntapäällikkö, everstiluutnantti Jouni Mattila ja Killan varapuheenjohtaja Leena Sallinen. Heidän vastuullaan oli ilmapistooliammunnan johtaminen ja kilpailijoiden ohjaaminen. Aamulla klo 10.00 alkanut ammutakilpailu sujui hienosti ja tuloksiakin tuli.

TULOKSIA:

LUOKKA I HENKI JA RYHTI Ammunta

1. Severi Kylmä 46 pist.
2. Aki Karhapää 45 pist.
3. Kirsi Myller-Peltola 42 pist.

Ratsastus

1. Anu Kaistinen / Bahama
2. Hannu Kallio / Amanta
3. Kira Peltola / Aramais

HENKI JA RYHTI (ammunta + ratsastus)

1. Kirsi Myller-Peltola
2. Hannu Kallio
3. Antti Räsänen

LUOKKA III

HENKI JA RYHTI -JOUKKUEET (haastetut)

1. Poliisit
2. JoR miehet
3. SIHVILÄT

Sää suosi tapahtumaa ja järjestelyt toimivat hienosti. Negatiivista palautetta ei tullut, mutta toki aina on pientä säätämistä. Toivottavasti HENKI JA RYHTI -tapahtumasta tulee perinne. On tärkeää vireyttää ja pitää yllä ratsuväkiperinnettä, joka on arvokas osa Suomen historiaa. Yhteistyömme ratsumiesten kanssa sujui mutkattomasti. Tämä tapahtuma oli yhteistyötä ja vapaaehtoista maanpuolustushenkeä aidoimillaan, hyvän asian puolesta. Kiitämme omasta puolestamme kaikkia tapahtumaan osallistuneita, niin järjestäjiä kuin kilpailijoitakin. Tästä on hyvä jatkaa.

Teksti ja kuva: Kilta

Tunnelmia esteratsastusalueelta.

Jalkaväen ansioristi soljen kera Jorma Mikkoselle

Jalkaväen Säätiön esityksestä on jalkaväen tarkastaja 23.5.2002 myöntänyt Jalkaväen ansioristin soljen kera kiltamme pitkäaikaiselle puheenjohtajalle Jorma Mikkoselle. Ansioristiä on tähän mennessä myönnetty vain muutamia kappaleita jalkaväen henkilöstön ulkopuolisille. Ansioristin luovutus tapahtui Pääesikunnassa.

Onnittelumme Jormalle!

Jorma Mikkonen.

Yhteistoimintaa

Killan kuluva toimintavuoden yhtenä tavoitteena on yhteistyön lisääminen ja vahvistaminen eri tahojen kanssa.

Niinpä...

2.5. puheenjohtaja Hannu Saharinen ja valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka tapasivat aamukahvien merkeissä Pohjois-Karjalan Prikaatin henkilökunnan. Tilaisuudessa he kertoivat killan nykytoiminnasta ja esittelivät mahdollisuutta liittyä killan jäseneksi. Ensimmäiset ilmoittautuivatkin heti tilaisuuden jälkeen, mutta lisää odotamme. Tervetuloa mukaan antoisaan kiltatoimintaan!

Murtovaaran talomuseon pihalla vasemmalta kunnallisneuvos Hannu Heikura, oppaamme Heikki Ovaskainen, kiltalainen Antti Suomäki ja sotilaskotisisar Anna-Liisa Ala-Poikela.

26.5. kilta kutsui läheisen yhteistyökumppaninsa, Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen yhteiselle kevätretkelle Murtovaaran talomuseoon Valtimolle. Retkelle osallistui lähes linja-autollinen innokkaita sotilaskotisisaria ja kiltalaisia.

Murtovaarassa retkeläisiä oli vastassa paikallinen maanpuolustusihminen, yrittäjä Heikki Ovaskainen. Hänen mielenkiintoisella ja rehevällä opastuksellaan pääsimme helposti sisälle Murtovaaran monimuotoiseen elämään. Kunnallisneuvos Hannu Heikura kertoili leppoisasti alueen paikallishistoriasta ja tarjoili "arvovaltaiset" rinkelikahvit. Karsikkopetäjän hartaisissa tunnelmissa jätimme hyvät Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön omistamalle talomuseoalueelle. Suosittelemme tutustumista alueelle! Maatilamatkailutila Puukarin Pysäkillä nautitun perinneruokailun jälkeen tyytyväinen seurueemme kiitti kiltaa hyvin järjestetystä ja antoisasta retkipäivästä.

Komeassa tuvassa edessä killan puheenjohtaja Hannu Saharinen, takana vasemmalla sotilaskotisisar Pirjo Kettunen vieressään kiltalainen Arja Reijonen.

Teksti ja kuvat: Leena Sallinen

9 x 19 mm GLOCK 26 -pistooli - rakenteellisesti liian pieni?

Tietyt viranomaistehtävät saattavat edellyttää huomaamatonta aseistamista tai vara-aseen kantamista varsinaisen palvelusaseen lisäksi. Kun pistooli joudutaan kuljettamaan vaatteisiin piilotettuna, sille ja sen varusteille asetetaan tiettyjä teknisiä vaatimuksia, kuten pieni koko, keveys ja hyvä muotoilu. Vastaavasti vaaditaan niinsanotun taskuaseen ampumatarvikkeelta tiettyjä tehokkaita ominaisuuksia, mikäli asetta joudutaan käyttämään. Onko tämä tunnettu itävaltalainen asevalmistaja löytänyt näiden vaatimusten tasapainon vai onko syntynyt ampumatarvikkeen tehoon verrattuna liian pieni ja hankalasti hallittava ase? Asiaa pohditaan hieman yleisestikin tässä artikkelissa.

Teksti ja kuvat: Yliluutnantti Robie Kulokivi
Sähköposti: weretco@nettilinja.fi

Massatuotettua laatua Itävallasta

Pistoolivalmistajana itävaltalainen Glock Ges.m.b.H on parissakymmenessä vuodessa onnistunut saamaan merkittävän osuuden käsi-asemarkkinoista niin harraste- kuin viranomaismyynnissäkin. Rakenteellisesti saman tuotteen ympärille on valmistettu laaja kaliiperi- ja muunnosvalikoima pistooleita. Markkinointi on myös onnistunut suurimmilla markkina-alueilla, kuten esimerkiksi Yhdysvalloissa. Rakenteissa käytetyt materiaalit ja valmistusmenetelmät ovat edelleen nykyaikaisia. Aseissa yhdistyvät koneistetut sekä puristetut teräskappaleet ja lujitemuovit teknisesti järkevällä tavalla.

Tähän asti Glock on tyytynyt tuomaan pieniä ominaisuusmuutoksia perusrakenteisiin, kuten integroidun varustekiskon rungon alapintaan ja aseiden lukitusominaisuuden kahvaan. Lisäksi markkinoitaan joitain valmistajan omia pistoolien lisävarusteita, kuten varustekiskoon kiinnittyvää maalinvalaisinta (ns. taktinen valo). Markkina-asemaa ajatellen on varmasti lähitulevaisuudessa tarve kuitenkin tuoda jokin uusi järjestelmä markkinoille näiden hyväksi koettujen aseiden rinnalle.

Itävaltalaisen Glock-pistoolin perusmalli 17 (9x19mm GLOCK 17) kuuluu Sisäministeriömmen palvelusaseisiin. Tästä syystä olemme jo tot-

tuneet näkemään kyseiset aseet niin poliisien kuin rajavartioidenkin varustevoivissa. Käytössä on myös hieman lyhyempi (12 mm) ja matalampi (11 mm) saman kaliiperin malli Glock 19. Sitä missä laajuudessa aseperheen pienin, Glock 26, on suomalaisten viranomaisten palveluskäytössä, emme tule näkemään. Sanan varsinaisessa merkityksessä.

Lyhennetty palveluspistooli Glock 26

Vuoden 1995 kesällä julkistettiin tiedot uudesta taskuaseeksi luonnehdittavasta palveluspistoolista. Erytisen merkittävää oli uuden aseiden kaliiperi, se oli edelleen 9x19mm. Mallinumero 26 noudatti jokseenkin loogisesti alati kasvavaa Glock -malliston numerointia, joka alkoi numerosta 17.

Tyypillinen ja yksinkertainen asetekninen ratkaisu aseiden kokoa pienennettäessä on, että myös kaliiperia pienennetään. Tämä vuorostaan helpottaa rakenteellisia ratkaisuja, mutta luo myös käytettävyyden kannalta merkittävän kompromissin; ase on tehottomampi. Tähän sudenkuoppaan on moni asevalmistaja ja palvelusaseen hankkija astunut.

Glock 26 -pistooli noudattaa aseperheen teknisiä perusratkaisuja. Ulkoisesti aseiden suuret, pituus ja korkeus, on pienennetty lyhentämällä.

Luistin pituus on 26 mm lyhyempi ja aseiden korkeus on 32 mm matalampi kuin perusmalli Glock 17:ssä. Nämä ovat merkittäviä mittamuutoksia, kun kaliiperi säilyy samana. Sisäisesti on tehty uudenmallinen palautinjousi karoineen. Konstruktio on kaksoisjousinen sisäkkäin työntyvä (teleskooppirakenne). Jouset ja karat muodostavat yhtenäisen irroitettavan komponentin, kuten muissakin Glock-malleissa (vuodesta 1991).

Aseiden rungossa on nykysuuntauksen mukaisesti yksi poikittainen lisäakseli jakamaan luistin peräänntymiseen liittyvää, ja ohjainkappaleeseen kohdistuvaa voimaa runkoon sekä vähentämään mahdollista rasitusmurtumaa aseiden elinkaaren loppupäässä. Glock 26 -pistoolin luistin liike on varsin lyhyt ja raju laukaustapahtuman yhteydessä rakenteen pienuuden vuoksi.

Aseiden lipas on tietenkin myös lyhennetty ja peruslippaaseen mahtuu kymmenen patruunaa,

Taskuaseen kokoinen 9 x 19 mm GLOCK 26 -pistooli.

joka on seitsemän vähemmän kuin perusmallin lippaassa. Käyttämällä niinsanottua "+2 -pohjalevyä" lippaassa patruunamäärä lisääntyy yhteensä 12 kappaleeseen, ja samalla tulee kiinnipitävän käden otteelle hieman lisäpinta-alaa.

Mekaanisesti Glock 26 toimii kuten pääosa kaikista muistakin Glock-pistooleista. Ase on rekyliitoiminen ja piippu lukittuu luistiin. Kun pistoolin luisti on etummaisessa (lepo)asennossaan, on piipun peräpää ylimmässä asennossaan. Etuosaltaan lieriömäisen piipun patruunapesää ympäröivä teräs on koneistettu nelitahokkaaksi ja se muodostaa yhden lukitusolakkeen, joka yläasennossaan asettuu luistin ulosheittoaukkoon. Varsinaisina lukituspintoina toimivat tahokkaan ylempi etureuna ja ulosheittoaukon ylempi etureuna.

Laukaustapahtumaan liittyen luisti alkaa rekylin voimasta peräytyä johteillaan yhdessä piipun kanssa jäykkäyhteyden takia. Rungossa oleva ohjainkappale pakottaa piipun peräpäähän laskemaan ja vastaavasti jäykkäyhteys (lukitus) aukeaa, jonka jälkeen luisti jatkaa peräytymistä yksin. Hylsy poistuu aseesta ulosvetäjän vetämänä törmättyään ulosheittäjään. Luistin käytyä ääri-asennossaan takana alkaa paluuliike palautinjousien voimasta. Syöttöolake työntää lippaasta seuraavan patruunan patruunapesään ja ohjainkappale pakottaa piipun peräpäähän nousemaan jäykkäyhteyden luistin kanssa. Ase on valmiina seuraavaa laukausta varten.

Glock-pistoolien liipaisu on puristuksesta virittyvä. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että iskuri ei jää vireeseen lataamisen tai laukauksen yhteydessä. Iskuri virittyy liipasimesta puristamalla ja puristuksen ääri-asennossa mekanismi vapauttaa iskurin. Rakenteen on kuljetusturvallinen ja sopii hyvin palvelusaseelle. Ase voidaan kuljettaa ladattuna, patruuna patruunapesässä, jos tehtävä sitä edellyttää.

Sama kaliiperi, ylhäällä Glock 17 ja alhaalla Puolustusvoimien palvelusase.

Rakenteellisen käytettävyyden sietämätön keveys

Seuraavassa on tarkoitus lyhyesti pohtia niitä seikkoja, jotka ovat merkittäviä Glock 26:n rakenteessa, ja ehkä yleensäkin taskuaseessa.

Koko, paino ja muoto

Jos pistooli pitää piilottaa vaatteisiin ja kantaa jatkuvasti työtehtävissä, tulee aseeseen olla mukavuuden kannalta mahdollisimman pieni ja kevyt. Aseen sijainti vaikuttaa hyvin paljon siihen, miten se on käyttöön otettavissa. Kuljettamismukavuuteen vaikuttaa kotelomallin lisäksi myös ase ulkoinen muoto. Glock 26 -pistoolissa ratkaisut ovat sarja kompromisseja. Pituutta ja korkeutta on pienennetty, mutta aseeseen leveyden ei ole puututtu. Tästä syystä

olenainen painon ja muodon kevennys on jäänyt saavuttamatta, mutta vastaavasti mekaaniset edut ovat säilyneet; sulkukoneiston rakennetta on voitu käyttää lähes muuttamatta kuten myös lippaan perusrakennetta. Aseen ulkoisia reunoja on koneistamalla merkittävästi pyöristetty kuljettamismukavuuden parantamiseksi. Glock 26 -pistooli painaa 10 patruunan lippaalla ladattuna 740 grammaa, eli noin kolmen nykyaikaisen matkapuhelimen verran. Vastaavasti 17 patruunalla ladattu Glock 17 painaa 905 grammaa.

Käytettävyys

Piilossa kannetun aseeseen tulee olla välittömästi käyttövalmis. Erityisesti, jos kyseessä on vara-ase. Käyttöönotto tarkoittaa yleensä sitä, että aseeseen tulentehoa tarvitaan. Mikäli ase kannetaan ladattuna, sen tulee olla turvallinen ilman vahingonlaukauksen vaaraa. Glock 26:n laukaisukoneisto mahdollistaa ladattuna aseeseen kuljettamisen, koska iskuri virittyy vasta liipasi-

mesta puristamalla. Tämä rakenne mahdollistaa myös sen, että mitään ulkoisia varmistinkytkeä ei aseeseen tarvita. Näin ollen käyttäjän tarvitsee vain saada pistooli kotelostaan esille ja se on liipaisua vaille käyttövalmis. Turvallisuusrakenteessa on lisäksi iskurinvarmistin, joka poistuu vasta liipaisun yhteydessä, ja liipasinvarmistin (liipasimesta), jonka poistaa ainoastaan liipaisinta puristava sormi.

Tulivoima ja patruunatarve

Merkittäviä tekijöitä tulivoiman kannalta ovat aseeseen kaliiperi ja patruunoiden määrä aseeseen lippaassa. Koska piilossa kannettavan vara-aseen mukana harvemmin voi kuljettaa varalippaita, tulee taskuaseeseen lipastilavuuden olla riittävän tulivoimainen. Kun tehtävää suorittaa useampia viranomaisia, olisi järkevää, jos kaikilla olisi samanlaista lipasta käytävä asejärjestelmä. Tai jos kyseessä on vara-ase, tulisi pääaseeseen lippaan sopia siihen. 9x19mm Glock 26 -pistooliin sopii saman kaliiperin Glock-pistoolien lippaat. Kaliiperi sinänsä on varsin riittävä viranomaisaseeseen. Lyhyemmän piipun takia putoaa ammuksen (luodin) keskimääräinen iskuenergia samalla ampumarivillä 520 joulesta (Glock 17) 460 jouleen.

Huollettavuus

Pistooli, jota kannetaan jatkuvasti eri olosuhteissa varsin lähellä kantajansa ihoa, on alttiina korroosiolle, joka vaikuttaa aseeseen linkkaareen. Normaali käyttöhuolto ja ampumarjoitteluun liittyvä huolto poistavat kuitenkin enimmäkseen epäpuhtaudet ja korroosion aiheuttajat, mikäli huolto tehdään oikein. Kuten muutkin pistoolit, Glock-aseperheen pistoolit ovat korroosiolle alttiita ja tämän vuoksi suojan lisäämiseksi teräspinnat on pinnoitettu nitraamalla.

Aseen purkaminen käyttöhuoltoa varten on helppoa ja kokoaminen on yhtä vaivatonta. Poistetaan lipas ja varmistutaan, ettei patruunapesässä ole patruunaa. Vedetään kämmenotteella luistia 1 mm taakse ja toisen käden peukalo-etusormiotteella vedetään purkusalpa ala-asentoon. Luisti päästetään palautinjousen työntämänä eteen johteita pitkin ja vedetään se ampumasuuntaan irti rungosta, runko laitetaan sivuun. Käännetään luisti, vapautetaan palautinjousikomponentti peräpästä ja nostetaan sivuun. Nostetaan piippu ohjainkorokkeestaan

Glock 26 ampumaradalla. Käsi-
neiden päällä Federal HydraShok-
patruunoita (9,53 g luodilla).

irti luistista. Ase on purettu käyttöhuoltoon varten neljään helposti pudistettavaan osaan. Puhtaisiin metallipintoihin sivellään hyvin kevyt öljykerros. Kokoaminen tapahtuu päinvastaisessa järjestyksessä. Lopuksi luisti asetetaan rungolle etukautta johteilleen ja vedetään taakse, kunnes purkusalpa kytkeytyy. Ase on koottu.

Ratakokemuksia

Radalla Glock 26 käyttäytyi kuin mikä tahansa muu, pienikokoinen 9x19mm kaliiperin pistooli. Rekyyliliike on korostunut lyhyen luistin liikeradan vuoksi, mutta on hallittavissa harjaantumisen jälkeen. Ampumamelu on kovempi lyhyen piipun takia. Avotähtäimet ovat selkeät ja hyvät. Vaihtoehtoinen säädettävä takatähtäin ei kuitenkaan vastaa viranomaisarpeita. Lippaista paras vaihtoehto oli 12 patruunan lipas, jossa lippaan pohja oli hieman ulkoneva tarjoten samalla tavallaan kahvan jatkeen. Kymmenen patruunan lippaassa on suora pohja, jolloin aseensa kokonaiskorkeus on pienimmillään (106 mm). Alussa kahva tuntuu yllättävän lyhyeltä, mutta siihenkin tottuu.

Patruunan syöttöongelmia ei ollut erilaisista patruunatyypeistä huolimatta, jopa samasta lippaasta. Varsin toimivana koettiin Federal HydraShok -patruuna, jossa luodin paino oli 9,53 grammaa ja laskennallinen lähtönopeus n. 320 m/s. Ainakin osumatarkkuus oli tyydyttävä esimerkiksi kaksoislaukausten yhteydessä ampumaetäisyyden ollessa 25 m. Osumat olivat 0,5x1m taulussa. Edellä mainittu etäisyys ja siitä lyhyemmät aina kiinniottoetäisyyteen asti lienevät normaalia taskuaseen käyttöaluetta. Patruunavalintaan vaikuttavat varsin monet seikat aseensa teknisten ominaisuuksien lisäksi. Käytännön osumatarkkuuteen vaikuttaa kuitenkin varmasti eniten

ampujan ampumataito stressitilanteessa mahdollisen fyysisen rasituksen aikana.

Vartenotettavat taskuaseen varusteet

Tärkein varuste taskuaseen kantamiseksi piipossa vaatteiden alla on kotelo. Kotelon tulee asettua mukavasti ja luotettavasti siihen paikkaan, missä ase on tarkoitus kuljettaa. Lisäksi kotelon tulee mahdollistaa aseensa esilleotto helposti. Näihin ergonomiaseikkoihin vaikuttavat aseensa malli, kantajan fyysinen rakenne ja aseensa kantamistapa varsin paljon, joten paras malli löytyy vain kokeilemalla itse.

Lisävarusteina on myös eri valmistajilta saatavilla vaimenninrakenteita, jotka edellyttävät myös uuden pidemmän kiertetytyn piipun hankkimista. Vaimennin kiinnitettynä kasvaa Glock 26:n koko ja paino kuitenkin merkittävästi, eikä rakenne vastaa välttämättä enää tarkoitustaan.

Saman kaliiperin asemallien lippaat

Mikäli taskuasetta kuljetetaan vara-aseena palveluspistooliin lisäksi, on varsin järkevää ja johdonmukaista, jos aseiden kaliiperit ovat samat ja pääaseen lippaat sopivat vara-aseeseen. Glock 26 -pistooliin sopivat myös Glock 19-, 17- ja 18-asetallien lippaat. Tämä tarkoittaa, että suurimmillaan tämän pienen aseensa tulivoima voi olla 33 patruunaa, mikäli siihen kiinnitetään Glock 18 -konepistoolin lipas.

Optroninen maalinosoitin

Käytännöllinen ja mielenkiintoinen lisälaitte Glock 26 -pistoolille löytyy amerikkalaisen optroniikkavalmistajan LaserMax Inc. valikoimasta. Tyypillinen optroninen lisälaitte pistoolille on

alarungon varustekiskoon kiinnitettävä maalinosoitin, joka lähettää laservaloa. Rakenne on kuitenkin ulkoneva ja lisää aseensa painoa jonkin verran. Taskuaseeseen sellaista lisälaitetta ei olisi järkevä kiinnittää.

LaserMax Inc. markkinoi lasermaalinosoitinta LMS-1161, jonka käyttäjä voi integroida aseensa itse vaihtamalla se palautinjousikomponentin tilalle. Samalla vaihdetaan rungossa oleva purkusalpa. Tämän yksinkertaisen toimenpiteen jälkeen on pistoolissa uusi palautinjousi karoinen. Karan sisällä on laservaloa pulssimaisesti lähettävä maalinosoitin, käyttökytkin on uudessa purkusalvassa. Ase ei muutu ulkoisesti, eikä paino merkittävästi lisääntynyt. Laitte on tehdaskohdistettu ja palautinjousen kara asettuu yhdensuuntaiselle kuvitteelliselle akselille piipun kanssa aseensa luistin ollessa lepotilassa (karan ja piipun akselien välimatka on 15 mm). Kun maalinosoitin kytketään päälle, näkee ampuja osumapisteessä nopeasti välkehtivän punaisen täplän.

Vaikka viranomais hinta tälle optroniselle laitteelle on lähes 110 euroa edullisempi kuin kaupallinen vähittäishinta Yhdysvalloissa, kaksinkertaistaa tämä maalinosoitin helposti Glock 26:n kokonaishinnan.

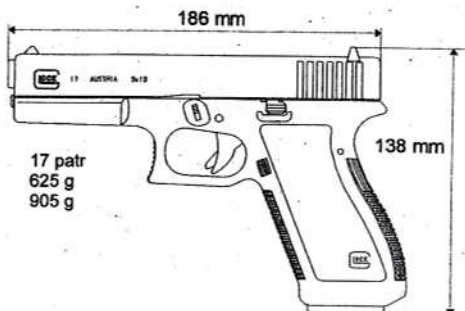
Lopuksi

Ilmeistä on, että tässä samassa kaliiperissa ei Glock 26:tta pienempää pistoolia valmisteta tämä itävaltalaisen asetehtaan toimesta. Voimme siis jännityksellä odottaa, mitä ominaisuuksia muutetaan tämän aseperheen tuotteissa, kun suureiden lyhentäminen on jo viety äärimmäisyyksiin. Onko tulossa uusi järjestelmä? Mitkä ovat yrityksen visiot ja missiot?

Glock -aseperheen lippaat. Vasemmalta oikealle 33,19,12 ja 10 patruunan lippaat. Alhaalla lipastamistyökalu.

GLOCK 17
Lipastilavuus
Paino ilman lipasta
Paino ladattuna

GLOCK 19
Lipastilavuus
Paino ilman lipasta
Paino ladattuna

GLOCK 26
Lipastilavuus
Paino ilman lipasta
Paino ladattuna

Tekniset tiedot

Nimi	GLOCK 26
Kaliiperi	9x19 mm
Toiminta	Rekyyli toiminen, luistiin lukittava piippu
Patruunamäärä	10 tai 12 (myös 17, 19 tai 33 patruunaa)
Lipastyyppi	Tankolipas
Hylsynpoisto	Oikealle
Aseen paino	560 g (ilman lipasta) 740 g (lippaalla ja 10 patruunalla)
Pituus	160 mm
Piippu	88 mm (kuusi oikealle kiertyvää heksagonaalirihlaa)
Tähtäin	Kiinteä jyvä ja hahlo (vaihtoehtoisesti säädettävä takatähtäin)
Huomautukset	Valmistetaan myös kaliberissa .40 S&W (Glock-27)
Valmistaja	GLOCK Ges.m.b.H, Itävalta

Timberjack
A John Deere Company

E. HARTIKAINEN OY
Maanrakennusta ja autokauppaa
Pamilonkatu 31 Joensuu
www.hartikainen.com

Kilpailuja, kilpailuja - kärsiikö keskittyminen?

Kilpailu on urheilun suola! Varmaan näin on, mutta onko kilpailujen määrä oikeassa suhteessa esimerkiksi harjoitteluun? Tämä kysymys heräsi varsinkin jalkapallon MM-kilpailuja seurattessani, olivathan siellä jo valmentajatkin sitä mieltä, että varsinkin ns. ratkaisupelaajilla vuosittainen pelimäärä alkaa nousta jo kohtuuttoman suureksi. Kohtuuttomuus ilmenee sitten loukkaantumisina, jopa aivan mitättömiltä tuntuissa pelitilanteissa.

Kun laskee puolustusvoimien piirissä tapahtuvien liikuntatapahtumien ja kilpailujen määrää, tulee väkisin mieleen, että olisiko tarve tarkastella tapahtumien määrää hieman kriittisemmin. Olisiko kilpailujen määrän vähentämisellä lisäävä vaikutus kilpailijoiden määrään? Seuraava kysymys olisikin sitten jo varmasti erittäin hankala. Kyseessä olisi poistettavien lajien määrittäminen. Tietysti ei pidä unohtaa sitäkään, että nykyinen järjestelmä mahdollistaa liikunnan harrastamisen ja kilpailutoiminnan " jokaiselle jotakin " -periaatteella. Liikuntatapahtumien ja kilpailujen määrä esimerkiksi Itäisen Maapuolustusalueen tapahtumakalenterissa on 26 kappaletta. Kun tähän lisätään vielä joukkosastojen, Pääesikunnan ja Sotilasurheiluliiton tapahtumat päästäänkin melkoisen mittaviin lukemiin. Valinnanvaraa siis on.

Valinnanvara on hyvä asia varsinkin, kun puhutaan henkilöstön työkyky-asioista. Erilaisissa tapahtumissa on hyvä kokeilla rajojaan, ja mikäli ei halua pinnistellä aivan viimeisilleen on hyvässä seurassa liikkuminen jo hyvää vaihtelua jokapäiväiselle puurtamiselle ja kiireelle. Tällainen hyvä tapahtuma on esim. Tuusulanjärveä kiertävä Kesäyön marssi. Marssivaihtoehtoja löytyy varmasti jokaiselle sopiva. Vaativin 2x30 kilometrin vaatii kuitenkin jo määrätietoista harjoittelua ja valmistautumista.

Kilpaurheilijoilla on mahdollisuus mitata kestävyyyttään ja kilpailukuntoaan mitä moninai-

simmassa kilpailulajeissa. Perinteiset sotilaslaajit ovat vahvasti mukana. Ainoa laji, joka on kadonnut ainakin hetkeksi, on sopupelipakkaan sotkeutunut pesäpallo, joka taitaa puhdistella vieläkin ryvetyntä kilpeään. Sotilasurheiluliiton piirissä on kuitenkin havaittavissa joitakin toimia lajin herättämiseksi uudelleen henkiin.

Kilpailujen määrän ja lajien uudelleenarviointi tulee kuitenkin vääjäämättä esille tulevaisuudessa, kun seuraa eri lajeihin osallistuvien

kilpailijoiden osallistujamääriä. Esimerkiksi ammunna alkaa " ukkoutuminen " jo vaikuttaa erittäin paljon mm. 300 metrin lajien ampujämääriin, eikä uusia nuoria ole tulossa. Osallistujamääriä voitaisiin varmaankin nostaa muokkaamalla lajikirjoa hieman kevyemmäksi jättämällä joitakin lajeja pois ja keskittymällä mm. rynnäkkökivääriammuntaan 300 m:n lajien sijaan. Tällainen muutoshan on jo tehty ampuhiihtokilpailussa, jossa varusmiehet ampuvat rynnäkkökiväärillä pienoiskiväärin sijaan.

Muutos, ja varsinkin perusteltu muutos, on joskus hyväksi lajille. On kuitenkin huomioitava, että mikäli muutos tehdään vain muutoksen takia, on lopputulos yleensä huono. Varmaan joskus kannattaisi miettiä vakavasti, miten esim. johonkin perinteiseen lajiin voisi puhalttaa uutta

kipinää. Muutokset lajeissa aiheuttavat vielä senkin haitan, että lajin harrastajien mukana menee arvokasta tietotaitoa ns. unhon yöhön. Varsinkin muutaman vuoden jälkeen on jo erittäin hankala löytää toimitsijoita kyseisiin kilpailuihin.

Onneksi kuitenkin prikaatimme kilpailutoiminta toimii ja on voimissaan. Prikaatin kilpaurheilijat ovat kiertäneet maata tiuhaan tahtiin talven ja alkukesän mittaan. Perinteisesti hiihtäjämme ovat kilvoitelleet alkutalvesta ensin maanpuolustusalueen ja sitten puolustusvoimien mestaruuksista. Kausi kuitenkin avattiin 12. - 14.2.2002 perinteisellä Oltermannin hiihdolla. Yliluutnanttien Jani Harjun (johtaja), Jukka Päivisen (varajohtaja) ja Pertti Kettusen (huoltaja) luotsaama joukkue sijoittui hienosti kolmanneksi kilpailujen A-sarjassa. Muut hiihtojoukkueen jäsenet olivat alikersantti Sami Pikkarainen, upseerikokelas Matti Hyttinen, alokas Hannu Laitinen, alokas Kai Reiman, alokas Tuomas Soininen, jääkäri Jussi Oinonen, upseerikokelas Janne Mononen, alikersantti Topi Kokko, alikersantti Olli Pulkkanen, alikersantti Olli-Pekka Vanhanen, alokas Mikko Makkonen, alikersantti Anssi Karvinen ja korpraali Antti Tiainen.

Seuraavaksi hiihtäjämme kamppailivat Veikarjärven 4. - 7.3.2002 hiihdetyissä maanpuolustusalueen kilpailuissa. Kilpailut sujuivat erinomaisesti joukkueeltamme. Menestystä tuli seuraavasti:

Ampumahiihto:

- Yleinen yliluutnantti Janne Myller 1.
- 35 v yliluutnantti Pertti Kettunen 3.
- 45 v everstiluutnantti Kari Jylhä 1.
- Vm alikersantti Olli-Pekka Vanhanen 1.
- upseerikokelas Janne Mononen 3.

Maastohiihto:

- 35v yliluutnantti Pertti Kettunen 3.
- 40 v yliluutnantti Jukka Päivinen 3.

45v majuri Risto Vairinen 1.
everstiluutnantti Kari Jylhä 3.
Naiset alikersantti Salla Riikonen 2.

Kun edellisiin vielä lisätään prikaatin partion toinen sija partiohiihdon A-sarjassa joukkueella yliluutnantti Jani Harju, yliluutnantti Jukka Päivinen, upseerikokelas Janne Mononen ja jääkäri Mikko Makkonen, voidaan sanoa Pohjois-Karjalan Prikaatin menestyneen mainiosti Itäisen Maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailuissa.

Aivan samanlainen menestys ei odottanut Jääkäriprikaatin 25. - 28.3.2002 isännöimissä hiihdon sotilaiden SM-kilpailuissa. Mitalikannassa kuitenkin pysyttiin, kun luutnantti Petri Tiainen ylsi ansiokkaalle kolmannelle tilalle 35-vuotiaiden miesten ampumahiihdossa. Kilpailut olivat myös jäähyväiskilpailut eläkkeelle jäävälle everstiluutnantti Kari Jylhälle. Varmaankin Kommattivaaran komeissa maisemissa hiihdetyt kilpailut antoivat oman läksiäislahjansa pitkän kilpailu-uran puolustusvoimien piirissä taitaneelle kovakuntoiselle liikkujalle.

Lumilta jälle siirryttäessä voitaneen mainita Kontiorannan Varuskunnan Urheilijoiden kaukalopallojoukkueen saavutus Sotilasurheiluliiton kaukalopalloturnauksessa 22.-23.3.2002 Riihimäellä. Joukkue taisi yllättää sekä itsensä että kannattajansa sijoittumalla komeasti neljänneksi tässä kovatasoisessa turnauksessa.

Tätä kirjoitettaessa on kesä jo kukkeimmillaan ja kesälajien kilpailukausi lähestymässä. Jäädään mielenkiinnolla odottelemaan kuinka pyssyt paukkuvat ja tossut suihkavat.

Luutnantti Petri Tiainen

Everstiluutnantti Kari Jylhä

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2002

Hiihto

Yleinen yliluutnantti Jukka Päivinen
35 v kapteeni Lassi Kellberg
40 v yliluutnantti Matti Hämäläinen
45v everstiluutnantti Kari Jylhä
N alikersantti Salla Riikonen
Vm alokas Makkonen
Yksikkö Aliupseerikoulu

Ampumahiihto

Yleinen yliluutnantti Pertti Kettunen
35 v kapteeni Lassi Kellberg
40 v yliluutnantti Matti Hämäläinen
45 v everstiluutnantti Kari Jylhä
N alokas A-K Kääriäinen
Vm alokas Makkonen
Yksikkö Aliupseerikoulu

Partiohiihto A-sarja

1. Aliupseerikoulu I
(ylil Rosenius, kers Luukkonen,
jääk Pietilä, jääk Kervinen)

Partiohiihto B-sarja

1. Prikaatin esikunta
(kapt Myller, kapt Nissinen,
ylil Hämäläinen, ylil Pesonen)

Hiihdon yleismestaruus 2002

1. Aliupseerikoulu

Ammunta

Palvelusammunta 1 vääpeli Markku Voutilainen
Palvelusammunta 2 luutnantti Marko Karppinen
Palvelusammunta 3 yliluutnantti Ahti Huusko
Palvelusammunta 4 yliluutnantti Ari Eskelinen
Henkilökunnan yleismestaruus luutnantti Pasi Koivunen

Suunnistus

yleinen yliluutnantti Miika Huovinen
35 v yliluutnantti Pekka Peltoniemi
45 v yliluutnantti Markku Keskitalo
N oppilas Salla Pulkkinen
Vm jääkäri Mika Väänänen
Yksikkö Aliupseerikoulu

Teksti : Yliluutnantti Ari Eskelinen

Kuvat: Liikuntakasvatusupseerit ja toimitus

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984

**Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY**
PL 1, 83100 LIPERI, puh. 013 651 905

**RAKENNUSTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITON JÄSEN**

**RAKENNUSTOIMISTO
TERVO OY**
SILTAKATU 18, 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

Joka kolmas

kuopiolainen opiskelee tai käy koulua

Kuopio on noussut runsaassa kymmenessä vuodessa erittäin vankaksi opiskelukaupungiksi. Kaupungin väkiluku on tällä hetkellä vajaat 88 000 ihmistä, heistä yli 20 000 opiskelee tai käy koulua.

Opiskelijoiden suuri osuus näkyy hyvin Kuopion nuorekkaassa katukuvassa. Varsinkin kesäisin nuoren miehen tai naisen on mukava istuutua johonkin torin varren tai Kauppakadun terassiravintolaan ja antaa silmän levätä ohikulkevissa kevyesti pukeutuneissa nuorissa naisissa tai miehissä.

Mielikuva Kuopiosta ja savoa vääntävistä pussihousuisista ukoista tai harvahampaisista akoista on menneisyyteen kuuluva myytti, joka ei ole enää vuosikymmeniä vastannut todellisuutta.

Ekonomiksi, lääkäriksi, diplomi-insinööriksi, palomieheksi, urheilijoiden jatkokoulutukseen

Kuopion opiskelumahdollisuuksien monipuolisuus on harvan ulkopaikkakuntalaisen tiedossa. Lähes puolet yli 87 000 kaupunkilaisesta opiskelee jatko-opintojaan Kuopiossa.

Opiskelun ytimen muodostaa viiden tiedekunnan yliopisto, josta valmistuu muun muassa ekonomeja, diplomi-insinöörejä, farmaseutteja tai proviisoreja sekä eri alojen lääkäreitä.

Yliopiston viereen noussut Savilahden tiedepuisto työllistää yhteensä noin 10 000 eri alojen osaajaa. Tiedepuistoon syntyy koko ajan vauhdilla uusia yrityksiä ja työpaikkoja. joista

suurin osa on erikoistunut sovellettuun terveystekniikkaan kehittämään ja valmistamaan uusia terveydenhuollon apuvälineitä sekä toisaalta lääkekehitykseen.

Hyvät työnäkymät

Lisätyövoimaa yritykset saavat ammattikorkeakoulusta, josta valmistuu terveydenhoitajia, kaupallisen alan osaajia ja insinööritason tekniikan osaajia. Heidän työnäkymänsä ovat hyvät. Kuopion työpaikkojen määrä on kasvanut selvästi keskimääräistä nopeammin. Samalla kokonaistyöllisyysnäkökulmasta ovat paremmat kuin keskimäärin maassamme.

Toinen Kuopion kasvavista, työntekijöitä tarvitsevista aloista on palveluala, varsinkin matkailu.

Kuopiossa on mahdollisuus suorittaa ammattikorkeakoulutasoinen matkailualan tutkinto, mutta kannattaa huomata, ettei muodollinen pätevyys ole tärkeintä; siitä ei makseta palkkaa. Palkkaa maksetaan työstä. Aktiivisella,

oma-alotteisella työhauulla pääsee usein myös pitkälle, jos siihen on yhdistyneenä vähänkin alan työkokemusta.

Kiintoisa urheilijoiden jatko-opiskelumahdollisuus

Kuopion ammattikorkeakoulut ja oppilaitokset ovat ottaneet käyttöön ensimmäisenä Suomessa urheilijoiden kokonaisvaltaisen ammattiin koulutusohjelman. Sitä käyvät tätä nykyä esimerkiksi mäkihyppääjät Matti ja Jussi Hautamäki, Ville Kantee sekä monet jalkapalloilun ja muiden palloilulajien mestaruussarjatasen lahjakkaat urheilijat.

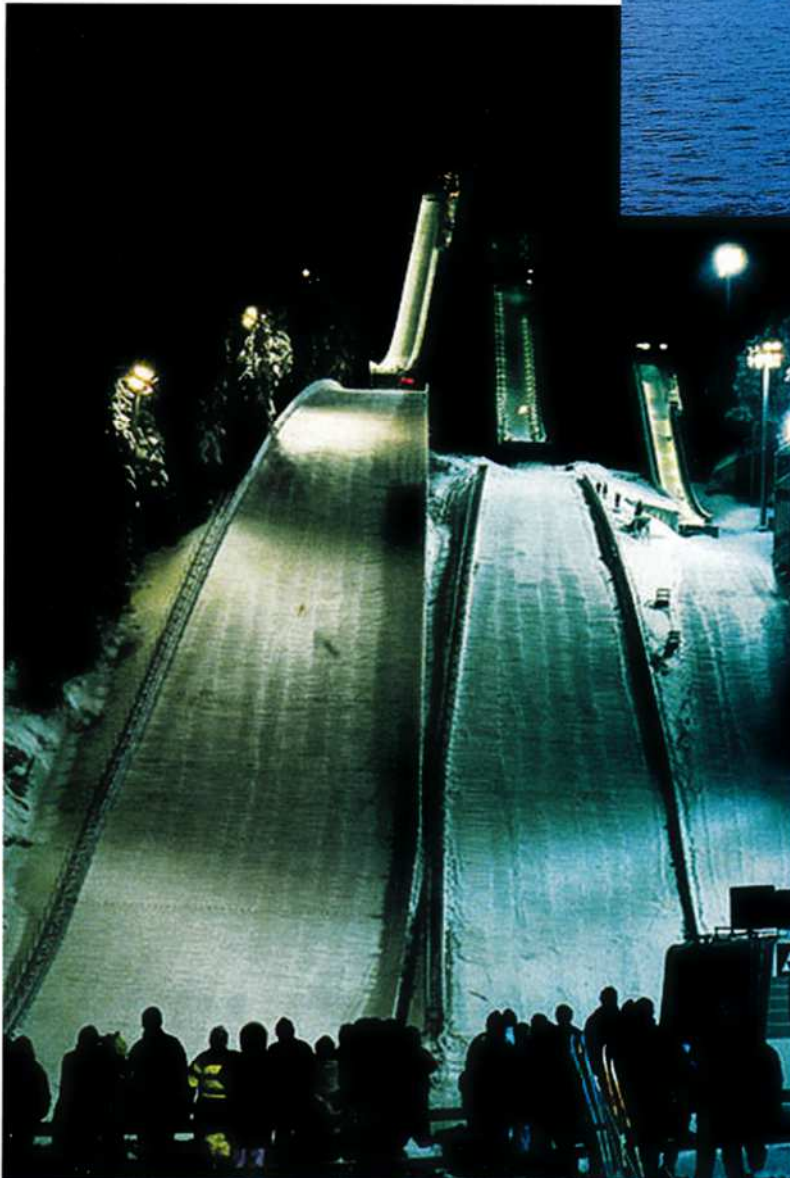
Opiskelijat tenttivät opintojaan urheilun lomassa pienissä erissä. Esimerkiksi Hautamäen veljekset ja Ville Kantee suorittavat opintojaan

pitkää maailmancupia kiertäessään tenttien ja hakien tietoja kannettavien tietokoneiden avulla. Tenttejä valvoivat viime talvena valmentajat Pekka Niemelä ja Mika Kojonkoski. Molemmat ovat ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneita, joista Pekka Niemelä on ensi talvenakin hyppääjien mukana.

Tähänastinen urheilijoiden ammattiin kouluskokeilu on ollut hyvinkin rohkaiseva. Opiskelijat ovat olleet innostuneita. Hotellikuolema ei ole uhannut, kun heillä on ollut iltaisin mielekästä tekemistä.

Hyviä nettiosoitteita Kuopion opiskeluun ja työelämään ovat esimerkiksi www.uku.fi, www.pspt.fi, ww2.siba.fi, www.psaedu.fi, www.pelastusopisto.fi, www.mol.fi, sekä www.kuopio.fi.

Teksti ja kuvat: Kuopion kaupunki

Kuopio

Asukkaita lähes 88 000
Opiskelijoita noin 20 000

Tärkeimmät jatko-oppilaitokset:

- Kuopion yliopiston viisi tiedekuntaa:
farmaseuttinen,

yhteiskunnallis-kauppatieteellinen,
lääketieteellinen,

ympäristö- ja luonnontieteellinen
sekä teknillisen korkeakoulun tiedekuntayksikkö,
yhteensä runsaat 5000 opiskelijaa.

- Sibelius-Akatemia, jonka opintosuunnilla lähes
200 opiskelijaa.

- Ammattikorkeakoulu, kuusi koulutusala,
yhteensä 28 koulutusohjelmaa.

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistyksen tervehdys

Vuosi 2002 on Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistyksen 55. toimintavuosi. Yhdistyksen 50-vuotisjuhlassa aloitimme oman perinnepäivän viettämisen, päiväksi valittiin yhdistyksen syntymäpäivä, 17. toukokuuta. Tänä vuonna se järjestettiin Kontiolahden varuskunnassa Tykistökillan perinnehuoneessa. Onhan tykistöllä ja yhdistyksellämme pitkä yhteinen taival.

Perinnepäivän keskeiseksi tapahtumaksi on muodostunut kummiyksikköme, Aliupseerikoulun, oppilaskunnan muistaminen. Yhteistyö Aliupseerikoulun kanssa on toiminut hyvin. Sekä prikaatin että koulun johto arvostavat sitä.

Varusmiehet ovat meille tärkeitä. Siksi osallistumme mahdollisuuksiemme mukaan sisartyöhön mm. Kontiolahden sotilaskodissa, kotiväkipäivinä ja valatilaisuuksissa. Sisartunteja kertyi vuoden 2001 aikana yhteensä 1277.

Sisartemme keski-ikä on melko korkea. Tämä ei kuitenkaan ole estänyt "keskipäivän" sisaria valmistamasta yhdessä Kontiolahden seniorisarten kanssa villasukkia joululahjoiksi varusmiehille.

Elokuussa teemme yhteisen sisaretken Ylämyllyn maisemiin. Ylämyllyn varuskunnan perinteitä vaalimme useiden yhteistyökumppanimme

Välähdys Paloaukeapäivästä vuonna 2000.

kanssa Paloaukeapäivän merkeissä elokuun 27. päivänä. On mielenkiintoista nähdä, millainen sotilaskotimme on silloin. Siitähän on tulossa Liperin kunnan päiväkotia.

Pohjois-Karjalan sotilaskotialueen muiden sotilaskotiyhdistysten sisarten kanssa tehtävä yhteistyö on erittäin tärkeää. Sitä tulisikin edelleen tiivistää. Yhteisen pikkujoulun lisäksi on syytä kehittää myös muita sisartapahtumia.

Itäisen maanpuolustusalueen sisarpäivä huhtikuuisena lauantaina kokosi Mikkeliin noin 100 vihreää sisarta nauttimaan aurinkoisen mielen päivästä. Jalkaväkimuseoon oli juuri saatu valmiiksi sotilaskotinäyttely, joka odotti vain virallisia avajaisia. Jalkaväkimuseota voi suositella vaikkapa varusmiesten opintomatkan kohteeksi.

Korpisoturi-lehden ilmestyessä kesä on käänntymässä syksyksi. Kesätuon jälkeen edessä ovat mm kutsunnat, joiden kahvitukseen osallistumme.

Toivotan kaikille Korpisoturi-lehden lukijoille ja erityisesti alueemme sisarille hyvää syksyä ja ruska-aikaa.

Sirkka Reko
Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry
puheenjohtaja

Kuvat: Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys

Perustimme myyntipisteen entiseen kotiimme Paloaukeapäivänä vuonna 2000.

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

Varusmiestoimikunta - yhteistyötä

Playa -yhtye Gonariehassa kesällä 2002.

Laatiessamme toimikauden alussa Varusmiestoimikunnan toimintasuunnitelmaa, nousi esiin kaksi elintärkeää asiaa, tiedottaminen ja yhteistyö. Varusmiestoimikunnan toiminta on suurelta osin yhteistyötä varusmiesten ja prikaatin henkilökunnan välillä. Tämä toiminta ei voi tuottaa tulosta ilman molempien osapuolten yhteisymmärrystä.

Aikaisempien toimikausien jäljiltä toimikunta ja sen toimintatavat olivat liian tuntemattomia, etenkin prikaatimme henkilökunnan keskuudessa, eikä suhtautuminen ollut aina positiivista. Tämä ongelma oli tärkeä työmme jatkuvuuden kannalta. Ratkaisuksi osoittautui tehokas tiedottaminen. Kertomalla aktiivisesti omasta toiminnastamme, saimme poistetuksi meitä kohtaan tunnetut epäluulot. Nykyisellään henkilökunnan asenne on kiitettävää; toimikunnan työ ymmärretään osaksi prikaatin normaalia toimintaa.

Varusmiestoimikunnan tehtävänä on viedä eteenpäin varusmiesten antamia ideoita. Hyvätkään ajatukset eivät kuitenkaan toimi ilman kaikkien asianosaisten hyväksyntää. Apua ajatusten muokkaamiseen antoivat Varusmiestoi-

mikunnan ohjaajat sekä prikaatin ja pataljoonan komentajat, joiden kautta saimme asioihin oikeat toimintamallit. Näin ollen hyvät ideat saatiin toteutettua astumatta kenenkään varpaille. Esimerkiksi ideoiden pohjalta tehtyjä aloitteita käsitellessämme puimme ne läpi ensin toimikunnan omissa kokouksissa, minkä jälkeen toimitimme ne ohjaajiemme kautta prikaatin johtoryhmän pohdittaviksi ennen kuin toimitimme ne prikaatin komentajalle hänen päätöksensä varten. Siksi voimmekin hyvällä omallatunnolla todeta, että Varusmiestoimikuntatyö on nykyään yhteistyötä.

Toimikunta paransi tiedottamistaan myös varusmiesten suuntaan. Keinoina käytimme kokonaan uusittua Tornihuhu -lehteämme sekä toimistomme rakentamista varusmiesten oleskelutilaksi. Hankimme toimistoomme esimerkiksi uuden kalustuksen ja viihde-elektroniikkaa. Kävijämäärä onkin noussut toimikautemme alusta huomattavasti. Tämä pitää Varusmiestoimikunnan toimihenkilöt lähellä varusmiehiä, jonka ansiosta varusmiesten asiat kantautuvat paremmin meidän korviimme.

VMTK tekee yhteistyötä myös Sotilaskodin ja Prikaatin killan kanssa. Toimikaudellamme järjestimme Kontiorannan Sotilaskodin kanssa varusmiehille kaksi suurehkoa tapahtumaa; alokkaitten tulojuhlan pari viikkoa palvelukseen astumisen jälkeen sekä Gonapartyyn, kotiutuvien lähtöjuhlan. Prikaatin kiltä oli myös valmis tukemaan rahallisesti Varusmiestoimikunnan hankkeita. Vastapalvelukseksi lupasimme levittää tietoa killasta varusmiesten keskuuteen. Tämänkaltaisen yhteistyö killan kanssa on kuitenkin vasta alullaan, joten tässä asiassa riittää työsarjaa vielä tulevillekin toimihenkilöillemme.

VMTK:n toimihenkilöt kaudella 1/2002

Alikersantit

Ville Rautiainen ja Petri Puhakka

Kuvat: Varusmiestoimikunta

Kortilla
sujuvasti ja turvallisesti.

Osuuspankin Kultakorttivalikoimasta voit valita itsellesi sopivimman. Kysy omasta Osuuspankistasi tai Puhelinpalvelustamme 0100 0500 juuri Sinulle parhaiten sopivasta kortista! Tietoa kortteistamme löydät myös osoitteesta www.osuuspankki.fi/kortit

Nordea Pankki Suomi Oyj/Nordea Rahastoyhtiö Oy

Millainen sijoittaja sinä olet?

Nordea Pankista saat sijoittamisen suunnitelman, joka ei purista eikä hierrä. Se tuntuu hyvältä ja näyttää sinulta, koska se tehdään mittatilaustyönä. Jos tavoittelet hyviä tuottomahdollisuuksia, yksittäisiä arvopaperisijoituksia pienemmällä riskillä ja vaivalla, voi rahastosijoittaminen olla oikea ratkaisu. *Mikä on sinun suunnitelmasi?*

Nordea-rahastoja hallinnoi Suomen johtava rahastoyhtiö, Nordea Rahastoyhtiö Oy, Keskuskatu 3, 00020 NORDEA, Helsinki. Rahastojen säännöt, rahastoesitteen ja muita lisätietoja saat mm. Internetistä ja Nordea Pankista. Nordea-rahastoja voit merkitä ja lunastaa Nordea Asiakaspalvelussa 0200 3000 (pvm) ma-pe klo 8-21, Sololla Internetissä tai poikkeamalla lähimpään Nordea Pankkiin. www.nordea.fi

Matkailualan ässäpari

Kokemuksesta syntyy osaaminen. Ja kun kaksi osaajaa yhdistää voimansa, syntyy matkailun palvelukokonaisuus vailla vertaa.

KohdematkatKaleva on Suomen suurin yksityinen liike- ja erikoismatkatuomisto, jossa yhdistyy Kohdematkojen ja MatkaKalevan vankka, vuosien mukanaan tuoma kokemus ja laaja asiantuntemus.

Asiakkaalle tämä merkitsee entistäkin laadukkaampaa, räätälöityä ja monipuolisia ratkaisuja niin liike- kuin vapaa-ajanmatkailuunkin.

KohdematkatKaleva on matkailun moniasiantuntija: yhteistyökumppani, joka hallitsee matkailun koko kentän ja ymmärtää kustannustehokkuuden, laadun ja luotettavuuden merkityksen.

Hietalahdenranta 13
00180 Helsinki
Puh. (09) 615 615
info@kohdematkatkaleva.fi

Kauppakatu 23 b B
80100 Joensuu
Puh. (013) 256 0210
joensuu@kohdematkatkaleva.fi

KOHDE
MATKAT
KALEVA

Toimistot:
Espoo, Helsinki,
Joensuu,
Jyväskylä,
Kotka, Lahti,
Lohja, Oulu,
Porvoo, Salo,
Rauma, Tampere,
Turku, Vaasa.

www.kohdematkatkaleva.fi

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PÄIKKÄKUNNALLAI

*Aina etulinjassa kun haluat
ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väarti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

Aliupseerikoulun kurssi 26

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpseeri
Yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
kapteeni Hannu Palkovuori

Varajohtaja
yliluutnantti Mika Kärsämä

KIVÄÄRILINJA PANSARINTORJUNTALINJA

TULENJOHTOLINJA

Yliluutnantti
Pertti Kettunen

Luutnantti
Harri Kankainen

Ylikersantti
Timo Luukkainen

Yliluutnantti
Markku Kanko

Ylikersantti
Pasi Jalkanen

TULIASEMALINJA

SOTILASPOLIISILINJA

Yliluutnantti
Heikki Rosenius

Luutnantti
Marko Ylönen

Yliluutnantti
Jeri Kerkkonen

Ylikersantti
Marko Hämäläinen

TIEDUSTELULINJA

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Keijo Matilainen

Ylikersantti
Seppo Kolehmainen

Luutnantti
Reima Kontkanen

Koulunjohtajan tervehdys

Kurssin 26 valmistuvat ryhmänjohtajat, alikersantit!

Asetettujen tavoitteiden mukaisesti olemme kehittäneet kurssin aikana teidän koulutushaaranne mukaista ammattitaitoa, kouluttaneet johtamis- ja kouluttamistaidon perusteita. Kurssin suorittamisen jälkeen teillä on perusteet ja edellytykset aloittaa oman ryhmän kouluttaminen ja johtaminen sotakelpoiseksi joukoksi. Johtajan valmiuksien kehittäminen jatkuu perusyksikössä esimiestehtävien, jatkokoulutuksen sekä -kurssien muodossa. Johtajaksi kehittyminen edellyttää jatkuvaa omien valmiuksien, oman johtamiskäyttämisen sekä oman toiminnan tarkastelua saadun palautteen perusteella. Jokaisen meistä on tunnustettava omat heikkoutemme, mutta toisaalta osattava

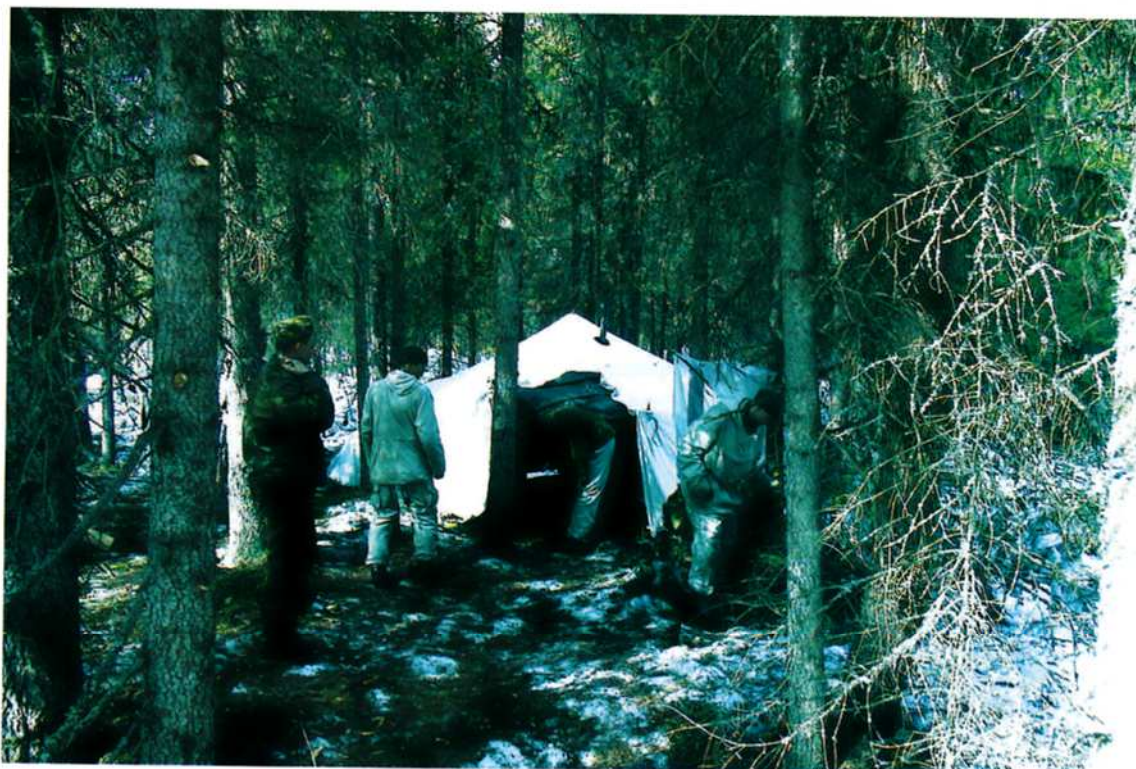
käyttää vahvuksiamme tehokkaasti hyödyksi. On muistettava, että johtajaksi kasvaminen, ihmisenä kehittyminen on elinikäinen prosessi.

Edessä on palvelusuranne vaativin tehtävä. Asennoitukaa tuleviin tehtäviin ennakkoluulottomasti, kokekaa tulevat tehtävät haasteina, oppimistapahtumina. Tulevat entistä vaativimmat ja haasteellisemmat tehtävät edellyttävät teiltä tunnollista tehtävien hoitamista, alaisista huolehtimista ja yhteisten asetettujen tavoitteiden hyväksymistä. Vaikkakin teidän vastuunne kasvaa, tukena teillä on yksikkönne osaava ja ammattitaitoinen henkilökunta.

Henkilökunnan ja omasta puolestani haluan onnitella teitä kurssin suorittamisen johdosta. Toivomme teille menestystä alkavalle johtajakaudelle.

Kiitän kouluttajia, apukouluttajia, kaikkia AuK:n sidosryhmiä sekä yhteistyösopuolia aliupseerikurssi 26 eteen tehdystä arvokkaasta maanpuolustustyöstä.

AuK:n johtaja
Kapteeni Hannu Palkovuori

Oppilaskunnan puheenjohtajan tervehdys

Oli maaliskuun 1. päivä. Minä ja noin 130 muuta jääkäriä olimme siirtäneet koko SA-INT -varusteemme kuka mitenkään Aliupseerikoulun pihaan. Kurssi 26 oli alkamassa. Jännittyneinä odotimme, mitä tuleman piti.

Edessä oli tutustuminen uusiin tupatovereihin, oman linjan oppilaisiin, koulun henkilökuntaan ja apukouluttajiin. Saimme niin teoria- kuin käytännönkin opetusta tuleviin johtajatehtäviimme. Ja vietimme ikimuistoisia erähetkiä niin Jaamankankaalla kuin myös Suomen Siperiassa eli Sotinpurolla.

Aika on hurautanut ohi. Kurssi lähenee loppuaan. Takana on tiivis koulutuspaketti, siihen sisältyneet kokeet, tupatuoppi-marssi ja reilu määrä pakkiruokaa. Ohi on myös kurssijuhla Kariassissa, missä oli mahdollisuus rentoutua syöden ja elävää musiikkia kuunnellen. Jäljellä on vielä viimeinen rutistus, yhtymäharjoitus, ennen siirtymistä johtajakaudelle.

Haluan kiittää kaikkia, niin henkilökuntaa, apareita kuin oppilaitakin hyvin onnistuneesta kurssista ja ikimuistoisista kokemuksista.

Toivotan kaikille uusille alikersanteille onnea ja menestystä johtajakaudelle!

Oppilas Marju Hämäläinen
Oppilaskunnan puheenjohtaja

Aliupseerikoulun toimiston väki, vas. Vaajamo ME, Harju TT ja Savinainen JT.

Moottorilinja - Kings of the Roads

Maaliskuun 1. päivänä Esikunta- ja Huoltokomppaniasta Aliupseerikouluun tavaransa kantoa kymmenen tulevaa Motoa, joista kaksi jälkiaukkilaista.

Kaikkien iloksi kurssin seitsemän ensimmäistä viikkoa tetsattiin, ryömittiin, kaivettiin ja taisteltiin kiväärilinjan mukana. Yksi meistä suoritti Aliupseerikoulun seitsemän viikon alkutaipaleen heittämiä ja heitinten osia kantaen.

Jo ennen Auk1:n loppumista tulevat moto-aliupseerit muodostivat oman särmän linjansa. Päivät istuimme joko oppitunneilla tai auton ratissa, illat sujuivat käsittelykentällä ja kirjallisiin lukiin. Kävimme Sotinpurolla ajoleirillä harjoittelemassa maastoajotaitoja mitä ihmeellisimmällä radalla. Mekin, kuten aikaisemmat saapumiserät, pelastimme "ronttosen" suosta.

Moottorilinja tahtoo kiittää kouluttajiaan hienoista elämän ohjeista ja kaikesta tuesta.

Kiitämme myös Aliupseerikurssi 26:n oppilaskuntaa linjamme saamasta suosiosoituksesta.

Tirkkonen TP

"Kuavin kikolo". Todellinen rekkamies niin ulkoisesti kuin sisäisesti.

Justander JHO

"Rednatsuj". Ei juo, ei polta, mutta juoksee kauas ja lujaa.

Asikainen LVH

"Pingviini". Muodon mukana pysyminen tuottaa vaikeuksia. Hävitti t-paidan, baretin, elämän... AUK:n aikana.

Leppänen OE

"Leipuri Vatipää". Väittää vastaan aina ja joka paikassa. Uskoo olevansa aina oikeassa. Linjan toinen absolutisti.

Kosonen VMT

"Berberi". Keljuilee kaikille ja avautuu aina kun on mahdollista...

Nuutinen JA

"Jaatinen". Rauhallisuuden perikuva. Ei hermostu sitten millään...

Nieminen JP

Kiteen karhu, jolta ei temperamenttia puutu.

Hakulinen JP

Liperin Holmes: "Jussi, SÄ TEIT SEN TAAS, SEN JÄTKÄKAVERI OLI KAI JOKU PAINONNOSTAJA!"

Hämäläinen MH

"Äitee". Moto-linjan äitihahmo ja "kadonnut" järjenääni...

Tiainen ATP

"Gonapappa". Tietää tuhansia peliliikkeitä ja luistaa hommista aina kun mahdollista... Kurssin priimus...

Ylävi vas: Tirkkonen TP, Justander JHO, Nuutinen JA, Kosonen VMT, Nieminen JP

Alarivi vas: Hakulinen JP, Asikainen LVH, Hämäläinen MH, Leppänen OE

Puuttuu Tiainen ATP

Kiväärilinja

Panssarin-
torjuntalinja

Platoon - nuoret syväjohtajat

On monta tapaa käyttää aikaa. Yksi on tehdä jotain hauskaa. Toinen on olla armeijassa vuosi. Johtajakoulutuksessa on myös hyviä puolia, ei tarvitse palauttaa varusteita jo puolenvuoden palveluksen jälkeen. Kiväärilinja oli taas Aliupseerikoulussa suurimmaksi osaksi yläkerrassa. Sieltä kumpusi energiaa jaksaa ja kasvaa syväjohtajiksi, jotka eivät kovinkaan usein käännä selkäänsä haasteille tai muille tyhmillä asioilla. Tyhmit asiat eivät kiväärimiehiä kiinnosta. Mutta osaavathan he ampua myös singoilla ja puun vääraltä puolelta. Ja usein myös saattoi nähdä "jimmut" ampuvan radalla paremmin kuin jotkut muut. Kiväärilinjan nimi tulisikin olla Rynnäkkökiväärilinja. Koska rynnäkkökivääreitähan nykyajan armeija käyttää. Ja myös panssarivaunuja, mutta ne olisivat liian isoja sulkeisharjoituksiin. Uusilla aloilla tulee olemaan mielenkiintoinen vuosi. Tai ainakin puolikas, koska kaikki eivät kelpaa Aliupseerikouluun. Aliupseerikoulu on miesten ja naisten paikka. Pojat ja tytöt saavat lähteä kotiin ja jonnekin muualle. Mutta ei Aliupseerikoulussakaan tehdä valmiita johtajia. Meidänkin pitää harjoitella vielä puoli vuotta. Se voi olla kivaa, jos tykkää sellaisista jutuista. Kansainvälistä tuntua tämän vuoden kurssille toivat monet erilaiset maailmankuvat jokaisen oppilaan pienessä mielessä. Kaikki elivät sovussa omissa tuvissaan vältellen auringonvaloa viimeiseen asti, kunnes piti lähteä kaivamaan monttuja Sotinpuron ampuma-alueelle. Siinä touhussa vie-

rähtikin useampi viikko. Eipähän tarvinnut opetella mitään tärkeää tai muuta hyödyllistä. Kesän tullessa säät lämpenivät ja päivät pitenivät. Kävimme sitten yhtymässä, jossa oli kivaa. Maaliosaston hommat maistuivat kaikille ja palautekin oli ihan hyvää. Kiitokset kouluttajille ja muille asioista kiinnostuneille. Armeija on kivointa, mitä nuori voi tehdä maastopuvussa.

Profiles

Kiväärilinja:

Petri "Acid" Happonen

- Happonen luonteen omaava apari numero yksi tetsasi itselleen ensiapupakkauksen ja aamupalaksi appelsiinin. Nukkuu öisin ja joskus muulloinkin.

Tuomas "Natte" Helkala

- Musiikkimaku ei taivasta hivi, mutta muuten pätevä velmu. "Aika keje... Viheltää!"

Lauri "Syksyisen harmauden kangitsema metsän urbaani asukas ilman hyvää hekumaa ja tuolilla on sellainen pieni koppakuoriainen, joka kertoo vitsejä ja räjähtää öisin ja kenttälapio" Karjalainen

- Härö

Juha "Älytön kääpiö" Korhonen

- Oppilas Hattu. Yhtymän Rambon päässä asuu pieni mörkö, joka syö muiden pihoilta pieniä lapsia.

Juha "voitti kaksi kertaa" Ignatius

- Rockia kuunteleva naisista tykkäävä apari numero kaksi. Menee vaikka läpi harmaan kiven...tai sitten vekiin. Ihan miten vaan. Suuri apu häväreitä tehdessä.

Hannu "hymy, joka ei antanut vastapuolelle sympatiaa tippakaan" Laitinen

- Mies hiihtäisi mieluummin kuin lapioksi. Katso MKL... ei ole Laitista karvoihin katsominen.

Tuomas "Liukas Lätkä" Liukkonen

- Taitaa karskit käänteet. Taitaa olla Lego-insinööri. Myös nukkunut joskus.

Mikko "Obelix" Moller

-Toimistoaliupseeri, joka putosi pienenä taikajuomapataan ja särmäsi punkkansa. Vielä.

Jarkko "jakejakempijakejakejake" Palviainen

- Tahtois toimistoon, mutta eihän se käy. Uskomaton koemenestys ei sisällä yhtään käytännön pilaa. Tykkää tehdä juttuja.

Ossi "Päivän pano" Puomilahti

- Napoleon on rippikoulukavereita. Voitti pystin käsi povitaskussa. Egon elopaino 2500 kg.

Vas. yläriivi: Snellman ATJ, Parviainen PA, Repo JJ, Heiskanen TT, Mononen, Mikkanen VP, Pehkonen JP

Vas. alarivi: Strand LM, Kinnunen KH, Kurikka, Tuunainen, Holopainen, Asikainen JT

Esa "Reuna-Rane" Saukkonen
- Mietti liikaa ja nukahti. Anun veli.

Henri "tykkään tytöistä" Uljonen
- Oikeesti jätkät...kukkii se perunakin. Miehen käsi valitti päänsärkyä.

Antti Paavali "Moderni Messias" Sihvonen
-"Enon lahja sähköille". Luulee vieläkin, että maapallo on pyöreä.

Mikko "Aamukahvi, Paamukahvi, Saamukahvi, Tahvi" Varpiola
- Löysi ulos teltasta vain halkopinon vierestä. Avainhenkilönä käsi.

Juha-Pekka "Ruuhkis" Räsänen
- Kung-Fu -mies ei turhasta valita.
AVS "Next Step" Sivonen
- Charlten enkeli Cameron Diaz saattaa saada palkinnon. Hiljainen.
Ossi "yön hiljainen ääni" Kokkarinen
- Ossin luulotauti voi olla tarttuvaa. Harmi. Lyöntilaukaus.

Petri "Laskimen muisti" Sarkkinen
- Talousmiehiä. Kaikkien mieliin painui Peran ilme salmonellatestipurkin saadessaan. Keke Rosberg.

Lasse "DNF" Hartikainen
- Viisas pääsee vähemmällä.

Seuraavat henkilöt lähtivät Reserviupseerikouluun ja kaikkien harmiksi tulivat takaisin: Peltola, Naakka, Turunen, Mielonen, Valtola, Itkonen, Martiskainen, Kröger, Jolkkonen ja PST -linjalta Asikainen.

Yläriivi: Peltola JP, Räsänen JPO, Tiirikainen JO, Korhonen JE, Saukkonen ET, Itkonen POT, Sivonen AVS, Jolkkonen AT, Kananen JJ, Rautiainen AO, Natunen EP

Keskirivi: Palviainen JPM, Hartikainen LM, Turunen JP, Ignatius JM, Martiskainen MOM, Happonen PJ, Laitinen HVK, Sihvonen AP, Helkala AT, Valtola JJ, Moller MJ, Mielonen VP, Puomilahti OJ

Alarivi: Karjalainen LT, Kääriäinen A-K, Varpiola MK, Suoninen MH, kers Luukkonen, upskok Karjalainen, alik Hakkarainen, Lipponen EK, Sarkkinen PS, Leskinen KK, Kröger JJ

Tiedustelulinja - Recon-

Pitemmittä puheitta, tiedustelulinja oli Aliupseerikoulun särmin ja kovin linja. Tätä väitettä puoltaa Tupatuopin suvereeni voitto sekä monet muut kovaa fyysistä ja henkistä kestävyyttä vaatineet leirit ja harjoitukset. Yhtenä esimerkkinä 75 kilometrin siirtyminen rinkkojen kera, jonka jälkeen ylitimme vesistön hyisessä Höytiäisessä.

Saimme erittäin monipuolisen koulutuksen, josta voimme kiittää kouluttajiamme luutnantti Matilaista, ylikersantti Kolehmaista sekä apukouluttajiamme upseerikokelas Kukkosta, kersantti Kettusta ja kersantti Varista. Saimme soveltaa opittuja asioita monissa tilanteissa. Esimerkkinä voimme mainita, että opeteltuamme päivällä vanginsieppausta paketoimme illalla yhden sotilaspoliisin pieneen nättiin pakettiin.

Lyhyesti sanottuna tiedustelu vaatii luonnetta, hyvää erätaitoa, sopeutumista, eläimellistä sisukkuutta sekä hyvää henkistä ja fyysistä kuntoa. Tiedustelija viettää metsässä aikaa täysin itsensä ja taistelutovereidensa varassa. Neljän kuukauden aikana opimme luottamaan itseemme ja kavereihimme, näin muovautui tästä linjasta särmä ja yhtenäinen kokonaisuus.

- First to in, last to out! -

OPPILAAT

Jarkko "vasen kenkä" Immonen
Tykkää hienoista kengistä. "Hei, et viittis lainata?!"

Hermann "Panzerfaust" Kanerva
Linjan läppämäsiini. Hoiti tuvan oven lukkoon myös iltavahvarin ajaksi.

Lauri "Loma-asiamies" Karhunen
Mies, joka eli kuoli lomiensa myötä. "Hei jät-kät, loma TJ enää kaksi päivää kahdeksan tuntia ja 13 minuuttia."

Teemu "Golden shower" Kervinen
Hullu sissi käivärä, jonka mopo meinasi aina välillä vähän karata käsistä. - RUK -

Jukka "Jukka" Kettunen
Linjan pieni suuri mies. Ahkeroi usein myös toisten puolesta. Oli aina eri mieltä joka asiasta, ihan vaan hovin vuoksi. - RUK -

Jukka "Vapautus" Kontkanen
Ehdottomasti ehdottoman ehdoton hiihtomes-tari. Vapautti itsensä AUK:sta. - RUK -

Soini "Günter" Kurki
Maastossa Sone yleensä aina vaan huilaili, ei yleensä kantanut kuin kolmen miehen tavarat. "Joko syödään? Missä on Kervinen?"

Pauli "Palvelusohjesääntö" Miettinen
"Linja kuulolla! Osasto seis! Osasto SEIS... Ohimarssiojennus!" - RUK -

Juha-Matti "Oikea kenkä" Laasonen
Linjan kenkätaistelijaparin toinen jäsen. Kouluttajien kalakaveri.

Kai "Sademies" Reiman
Nukkuu missä tahtoo ja haisee palaneelle kumpparille. Mies, johon kannattaa tutustua. - RUK -

Tuomas "Suvinen" Soininen
Mies, joka hajosi kaikkeen. Tavaroiden säilytukseen tarvitsi viisi kaappia ja tuvan lattian. Koki myös elämänsä väsymyksen AUK:n aikana.

Antti "Soininen" Suvinen
Vahva tulkitsija. "Jäätyi" tilanteessa kuin tilanteessa.

Vas. yläriivi: Suvinen ARK, Kanerva HH, Immonen JME, Laasonen J-M, Kervinen THJ, Kurki SA
Vas. alariivi: Kettunen JHM, Karhunen LT, Reiman KTT, Miettinen PA, Kontkanen JT

Sotilaspoliisilinja 1/02 - pahin kaikista

Jo peruskoulutuskaudella prikaatin yli 500:sta alokkaasta edukseen erottui 12 sär-mää samuraita. Aloitimmekin Aliupseerikoulun sotilaspoliisilinjalla, jossa meistä tuli teräksisen kärjen timanttinen sydän. Joten, kun vastaasi kävelee ylväsryh-tinen, tuimakatseinen, lihaksikas lain miekkaa hihassaan kantava alikersantti, korjaa kengännauhat, sär-mää takinkaulus ja lahkeet, suorista lakki ja tee kunniaa, sillä me pidämme huolen siitä, että te voitte nukkua yöne rauhassa.

Profiles

Toni "Alistaja" Ahonen

Mies, joka pitää seuraa nukkuessaan. Varmisti aseensa ihan aina...? Poistui kasarmilta "HV:lle" kello 14.00. HV+UK+HV+VLV+VLV, "ai niin, tässä tämä harjoitusvapaa lappu".

Lari "Chef", "Lurkki" Antikainen

Linjan kovin gigolo, joka kaipasi jatkuvasti nai-sen kosketusta. "A..a..a.aastiidastaa". "No, hei äijät, eihän tässä mitään, nukutaan."

Santtu "Stone Cold" Laine

Mies, jota ei voinut myydä. Wrestling Showman keskittyy painin sijasta machoiluun.

Antti "Loulou" Louhelainen

Enon Bruce Lee. Kuuluu kierrepotkuista. Nähty viimeksi Tempon pornobileissä.

Jyri "Latino Lover" Petsalo

Ei juttu lopu kesken - eikä naiset. Stressi??? Mikä???

Mikael "Putte" Puustinen

Spol-linjan oma PREADATORI, joka löysi lepapai-kan paikasta kuin paikasta. Astetta Rambosta ylöspäin, ainakin patruunan kulutuksessa. "Per-kules, mikä Herkules."

Pekka "Pekosbill" Räsänen

Maaningan itsepäinen hevosmies. "ETEENPÄIN!" "Pistähän virta päälle. Ja Räsänenkin ottaa iloi-semman ilmeen."

Petri "Tupsu" Tuupainen

Mies, jolla oli kaikki suurempaa ja parempaa. VOIMAKAKSIKKO 1/2.

Mikko "Mitäh?" Väättäinen

Puhelimessa? "Suojatkaa kuulonne... ja paskat... Tulta!!"

Antti "Örkki" Örn

"Mä en juokse mihinkään, koskaan!" Kontio-rannan notkein rautakanki. MASSAA JA VOIMAA ALOKKAAT! VOIMAKAKSIKKO 1/2.

Ari Teppo Matias Lapinkoski

Harrastukset: Laitosplastiikka ja hajoaminen.

Petrus "PETRUS" Miettinen

Mies, jota ei saatu rikki kirveelläkään.

Vas. yläriivi: Lapinkoski ATM, Miettinen PA, Antikainen LM, Ahonen TE, Louhelainen AF, Puustinen MJ

Vas. alariivi: Tuupainen PK, Laine SK, upskok Vähärautio EMI, Petsalo JJ, Örn AJ, Räsänen PJ

Tulenjohtolinja - Aliupseerikurssi 26

Aliupseerikouluun rantautui peruskoulutuskauden jälkeen joukko jääkäreitä. Joukko untuvikkoja, joista tällä kurssilla tehtiin, etenkin AuK II-kurssin aikana miehiä (jopa joukossa olleesta naisestakin..?), mutta ennen kaikkea sotilaita.

Kurssi aloitettiin 23 taistelijan voimin, joista kahdeksan tuli linjallemme Savon Prikaatista. AuK I-kurssin aikana opimme perusteet tulenjohtolinjan haasteelliselle ja vaativalle toiminnalle. Olimme koulutuksessa jopa Lappeenrannan varuskunnassa (jossa saimme oppia, että "ihminen on erehtyväinen"... Pitkällä keskiviikon iltavapaalla saattoi olla asian kanssa jotakin tekemistä - tai sitten ei!), seikkailimme ympäri kasarmialuetta ja lähettelimme tulikomentoja minne ikinä piti-kään. Jaffa maistui ja hikipisarot lentelivät kuntokuutiona tunnetun "venttiseiskan" eli radion ja lakurullien parissa. Parikaapelia tuli metsään vedettyä ja kuntokuutioon hajottua!

AuK II-kurssi alkoi surullisissa merkeissä, sillä oli Reserviupseerikoulun valintojen aika. Tulenjohtolinjan yhtenäisestä kokonaisuudesta pääsi Reserviupseerikouluun 11 taistelijaa ja linjallemme jäi 11, yhden taistelijan siirrettyä reserviin jo aiemmin. Haminaan lähteneet harmittelivat, etteivät voineet jäädä AuK II:n ajaksi Kontiorantaan, mutta onhan Reserviupseerikoulun suorittaminen suuri ja arvostettava kokemus, josta varmasti jää kullannarvoisia muistoja ja oppeja.

Miehet, jotka viimeistään varmistivat oppilaiden kaikkietäisyvyyden ja valmiuden johtajiksi AuK I- ja II-kurssien aikana, olivat kiistämättä Aliupseerikoulun paras apukouluttajatiimi. Oppilaiden yhteishenki parani päivä päivältä, kiitos loistavien apukouluttajienkin. Huulta heitettiin ja vitsejä lenteli, muttei kuitenkaan unohdettu asiallis-takaan käytöstä ja toimintaa. Kuitenkin, vaikka sen pelättiin tulevan muttei uskottu koskaan sen meitä saavuttavan, "mustaksi päiväksi" kutsuttu päivä koitti kurssin loputtua juhannusaattona kurssijuhlan merkeissä. Yhtäkkiä linjamme "aparit" eivät enää olleetkaan tulenjohtolinjan

apareita ja juuri valmistuneet, Aliupseerikoulun suorittaneet alikersantit erosivat eri teilleen. Jotkut marssivat Kranaatinheitinkomppaniaan, joku jäi apukouluttajaksi Aliupseerikouluun ja Savon Prikaatista tulleet palasivat Mikkeliin. Ikävän tunne tuli molemmin puolin. Kaikki hyvä kuitenkin loppuu aikanaan, niin tämäkin, mutta onneksi on aina kaikki ne saadut opit, ja mikä parasta, NE MUISTOT! Se oli aikaa se!

Nyt hieman "linjatietoutta" profiloinnin merkeissä. Älkää kysykö meiltä... saatamme nimit-täin jopa osata vastata!

PROFILES:

Henri "Thai-master" Halonen
"Kymppihän riittää..!"

Tommi "Mc Narina" Halonen
Ääniefektit takapäästä.

Kari "Hartsa - da Chat Lord" Hartikainen
Kuopion turhin julkkis? Yksi Viktoreista... VIK-TOOR!

Sampo "Hector Sanchez" Heikkinen
5 * 14 cm... Günther Lappeenrannasta, myös herkkujuttuja.

Antti-Jussi "Eizei" Hämäläinen
Pettynyt mies. "Lyöty mies ilman nyrkkiä."

Janne "Arttu" Kiiskinen
Koti-iv, SUKLAAAATAAAA!!! Jäykkä venyttelijä!

Tuomas "Zomppa" Komppa
Pintaliittäjä. KUNINGASTAPPAJA!

Teemu "Teräs" Korhonen
Rautaisella kouralla..!

Jussi "Laiska" Lampinen
Parhaat jutut nukkuessaan.

Kuisma "Hiljainen kaasuttaja" Littunen
"Hihhii... se olin minä!"

Tuomas "Lui/ Liu/ Lauiii/ ..." Liukkonen
Tuhannen nimen mies! Levottomat kädet, ratsas-telee ponulla.

Teemu "Lucky Luke" Luukkanen
Oliko tuuria, hyvää vai huonoa..?

Ari "Karaoke-Master" Nupponen
Anna mä hieron sua! Oli ehdottomasti VIKTOR!

Mika "Hävittäjä-ässä" Pilke
Linjan puntti-vastaava... hävitti KAIKEN!

Juha "Taxidriver" Pirinen
Linja-auto ei kelpaa, taksi sen olla pitää!

Salla "Särmä-Jorma" Pulkkinen
Säätäjä? Kuitenkin... mama-VIKTOR!

Juha "VIKT0000R!!!" Puurunen
Pieni suuri mies. Paini ahkerasti. Erittäin VIK-T0000R!

Ristoheikki "Räul/ Rale" Raitomäki

Salaperäinen koomikko, mc HV!

Jussi "Survoja" Sorjonen

"Noh, otetaanpa ihan rauhallisesti, *kele!"

Tommi "Ritu" Tiitta

"TAPAN!!!"

Janne "Kalkkuna" Turkulainen

Datarotta, joka vietti enemmän aikaa netissä, kuin palveluksessa. Savon Prikaatin "priimus"!

Tuomo ""Kukamitähäh?!" Vilkkilä

Mies, jonka toisinaan ilmiömäinen kyselyvimma yllätti kenties hänet itsensäkin..!

Ylh. vas. Halonen HE, Liukkonen TJ, Nupponen AP, Komppa T, Halonen TJJ, Korhonen TMT, Turkulainen JP, Hartikainen KV, Kiiskinen JS, Hämäläinen A-J
Keskirivi: Lampinen JE, Pilke MT, Malkki J-PM, Vilkkilä TAJ, Pulkkinen SM, Sorjonen JPO, Pirinen JM, Luukkanen TO
Alarivi: Heikkinen SM, Raitomäki R, Puurunen JT, Rosenius JK, Koskinen JA, Simonen JM, Palosuo JA, Tiitta TK, Littunen KVI

Piikit vähenee ja siviili lähenee..

Joko tiedät mikä sinusta tulee isona??

Mukavinta on löytää oma juttunsa..mutta mm. seuraavissa ammateissa kaivataan uusia osaajia: sähköasentaja, LVI-asentaja, koneistaja, laitoshuoltaja, lastenohjaaja, metsäkoneenkuljettaja, datanomi, rakennusmies, hitsaaja, lähihoitaja vanhustyössä.

Etsi vaikkapa näiltä aloilta itsellesi työpaikka ja kouluttaudu ammattiin oppisopimuksella.

Tietoa oppisopimuskoulutuksesta löydät osoitteesta: www.akk.pkky.fi/oppisopimus tai kilauta ilmaiseksi 24 h 0800 92 440

***Pohjois-Karjalan oppisopimuskeskus
Tulliportinkatu 3 F, JOENSUU***

Kuninkaallinen tuliasemalinja

1.3.2002 mullisti monen nuorukaisen elämän, kun he tajusivat todeksi valinnan Aliupseerikouluun kranaatinheitinlinjalle. AUK 1 meni opetellessa perusasioita ja harjoitellessa heitintoimintaa. Savon Prikaatista saatiin vahvistukseksi vajaa kymmenen jantteria. Alkuaika oli sykkimistä.

AUK 2:n alussa osa hävisi Reserviupseerikouluun ja osa erikoisaliupseerikouluun. Muistoksi jäivät mahtavat leirit, joilla ei nähty yhtään hajoamista eikä tunteen purkausta.

Kaiken kaikkiaan AUK oli hieno kokemus; hurjaa asemarallia, vihellystä, poistumista ja ankaria tulitaisteluja, välillä jopa omia vastaan.

Profiles:

Aleksi "Intti asekli" Agava

Kohta sitä pojat paistatellaan siviiliauringossa.

Taneli "Tatti" Hakkarainen

Mies, jonka päästä kypärä ei lähde kulumalla-kaan.

Niko "Zombi" Lehtonen

Missä se mies on, joka näitä housuja kerää? Leirihajotusko?

Teemu "Hollipoppi" Holopainen

Hallitsee omaperäiset loma-anomukset. "Elä ujella orava!"

Sami "Topoli" Kinnunen

Tulevaisuuden lupaus Rääkkylän syrjäkyliltä. Rok-kaava rumpali, joka "meinas männä topoliks".

Mika "Hattivatti" Kukkonen

Kovan luokan vartiomies.

Jouni "Pussyman" Pussinen

Hajosi yöllisellä hiihtoreissulla.

Jani "Jordan" Naumanen

Nakituksen uhri (ja aina HV:llä).

Veikko "Vääräliike" Uotila

"Minä olen Majuri". Skappariainestako? Böhöhöhöhö!

Hannu "Petäjä" Särkkä

Pitkä jätkä, johtuu varmaan karkin syönnistä.

Markus "Naamapalo" Mäenpää

Taika-Jimin käyttöoppitunti Sotsilla. Aina osastolla.

Heikki "Metsuri" Rönkä

Kiuruveden Panda.

Jarkko "Vajokki" Kolehmainen

Se pittee tiettee... ja TPS:hän on Tampereelta?"

Jari "Psycho" Laakso

Rokkaava jenkki-Paavo Savon Prikaatista. Kertoi linjan "parhaat" vitsit.

Jarno "Hermokeho" Hämäläinen

Mutsi v..tuu! Aliupseerikoulun kovin jamppa.

Antti "Hämis" Hämäläinen

Juankosken Kuosmas-fani. "Ootko kuullu sen uuden kappaleen? Se on niin kaunis..."

Antti-Pekka "Spade" Kortelainen

Leipuri Pulla.

Tommi "Spade II" Pitkänen

Tosi blondi

Kari "Talonmies" Pikkarainen

Lähti Lahteen aseseppäksi. Hajosi.

Seita "Hoitsu" Kotilainen

Kahdeksas ihme, nainen kranaatinheitinlinjalla.

Tommi "B" Niiranen

Bemari, selkä pipi...

Matti "B" Särkkä

Bemari II, hiihti 100 m ja yski verta.

Ville "B" Tenhunen

Bemari III, ei kiinnosta. Mikä on käsisuunta-kehä?

Pasi "Suomi-fani" Echner

Kovajätkä Germaaniasta. RUK.

Jussi "Turtles" Hammar

Hymyä enemmän kuin laki sallii. RUK

Mikko "Ydinfyysikko" Kervinen

Hyvä jätkä, fiksu ja rento kuin rautakanki. RUK.

Esa "Pikachu" Mutttilainen

Meinasi tappaa heitinryhmän. RUK

Sami "Svedu" Ruotsalainen

Vikkeläsuinen ulko-suomalainen. RUK

Janne "Skappari" Turunen

Särmä äijä. Halonhakkaaja. RUK

Marko "Ilveilijä" Turunen

Mies, jolta irtoaa uskottoman paljon juttuja ja p...n hajua. RUK

Lasse "Hiljainen" Ylönen

Tavantallaaja Juankoskelta.

Yläriivi vas. Kukkonen MO, Mäenpää MA, Pitkänen TJ, Naumanen JVP, Turunen MJ, Turunen JS, Mutttilainen EA, Tenhunen VP, Echner PBM, Ylönen LT

Keskellä vas. Rönkä HM, Uotila VJ, Lehtonen NS, Hammar JPA, Pussinen JT, Ruotsalainen SH, Kinnunen SAT, Laakso J-PM, Särkkä MT, Pikkarainen KH, Kortelainen A.PJ, Kervinen MT

Alarivi vas. Agava A, Hakkarainen T, Holopainen TMA, kers Kosunen TLA, upskok Kuva JH, alik Rätty AJ, Särkkä HE, Kolehmainen JJP, Hämäläinen AO, Kotilainen SK, Hämäläinen MJJ
Kuvasta puuttuu Niiranen TM

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

The logo for START, featuring the word "START" in a bold, yellow, stylized font with a registered trademark symbol, set against a red rectangular background.

START®

The Feeling for Snow

The logo for DEXAL, featuring the word "DEXAL" in a bold, orange, italicized font with a blue outline, set against a white rectangular background.

DEXAL

The logo for EASTON, featuring a stylized "E" inside a black square followed by the word "EASTON" in white, bold, sans-serif font on a black background.

EASTON

The logo for reebok, featuring the Reebok vector symbol in blue and red, followed by the word "reebok" in a red, italicized, sans-serif font, all within a white rounded rectangle with a blue border.

reebok

The logo for CRAFT SCANDINAVIA, featuring a stylized "C" icon followed by the word "CRAFT" in a bold, black, sans-serif font, with "SCANDINAVIA" in a smaller font below it, all within a white rectangular background.

CRAFT
SCANDINAVIA

**Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot**

Redex-markkinointi Oy

Antti Toivola

Puh. 0400-672 113

www.berner.fi/sport

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00293403

JOUKKOKIRJE

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJONAN ESIKUNTA

KIIHTELYSVAARA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENDO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

SISSIKOMPPANIA

ALIUPSEERIKOULU

